

№ 31 (597) 4 серпня 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

ДОСВІД

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІ
КОМПАНІЇ: ПРАВОВЕ
РЕГУЛЮВАННЯ
І КОЛЕКТИВНІ ДОГОВОРИ



10

СПЕЦВИПУСК

ОСТАННІЙ ОСТРІВ



СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

ЯК ОЛІГАРХІЯ РОЗПРАВЛЯЄТЬСЯ З НАРОДНИМИ ОЗДОРОВНИЦЯМИ

2



Триває масштабна кампанія, розгорнута органами прокуратури навколо майна Федерації професійних спілок України та її членських організацій. На адресу ФПУ, її членських організацій та заснованих (створених) нею суб'єктів господарювання, особисто Голови ФПУ, членів Президії, керівників Всеукраїнських профспілок від органів прокуратури та її представників надходять численні запити, вимоги та приписи, іноді категоричного характеру, й погрози про термінове надання інформації, а також відбувається безпосереднє втручання в господарську діяльність профспілок.
З огляду на масовий характер зазначених дій правоохоронних органів, які здебільшого не відповідають встановленим законами вимогам, до того ж мають ознаки упередженості і головне – дискредитують профспілки і негативно впливають на поточну роботу суб'єктів господарювання, ФПУ вважає за необхідне довести до відома всіх членських організацій, первинних організацій профспілок, окремих їх членів наступну інформацію.

МАЙНО ФПУ: ІСТ

РАДЯНСЬКІ СТОРІНКИ

Звинувачення посадових осіб органів прокуратури обґрунтовуються такими тезами: майно, що перебуває у володінні ФПУ, було передане профспілкам державою в 1960 році; за радянських часів майно перебувало у «віданні» профспілок, що не можна трактувати як право власності.

Фактичний бік справи полягає в тому, що перші державні акти про передавання майна українським профспілкам були видані в 1919–1921 роках. Слід наголосити, що майно передавалося безплатно у виключне володіння без права його вилучення навіть у військовий час. Із 1937 року профспілки повністю перейшли на самофінансування, а відокремлені від держави майнові права профспілок введені 1958 року. На законодавчому рівні право власності профспілок уперше було визначено Основами цивільного законодавства Союзу РСР та союзних республік, прийнятими 8 грудня 1961 року, та Цивільним кодексом УРСР, введеним у дію з 1 січня 1964 року. Право власності профспілкових організацій надалі було закріплене Конституціями СРСР 1977 року та УРСР 1978 року (стаття 10), Законом СРСР «Про громадські об'єднання» від 9 жовтня 1990 року та Законом СРСР «Про професійні спілки, права і гарантії їхньої діяльності» від 10 грудня 1990 року.

ПОВЕРНЕННЯ ДЕРЖАВІ. ТИМЧАСОВЕ

Постановою Ради Міністрів УРСР від 17 квітня 1956 року «Про поліпшення роботи санаторіїв і будинків відпочинку» на виконання аналогічної постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 20 березня 1956 року за згодою профспілок усі діючі санаторно-курортні заклади, які належали профспілкам, а також ті, що перебували на стадії будівництва, були вилучені в профспілок і передані Міністерству охорони здоров'я України.

Однак, у зв'язку з тим, що державні органи не змогли забезпечити належний рівень управління і розвитку санаторно-курортної справи,

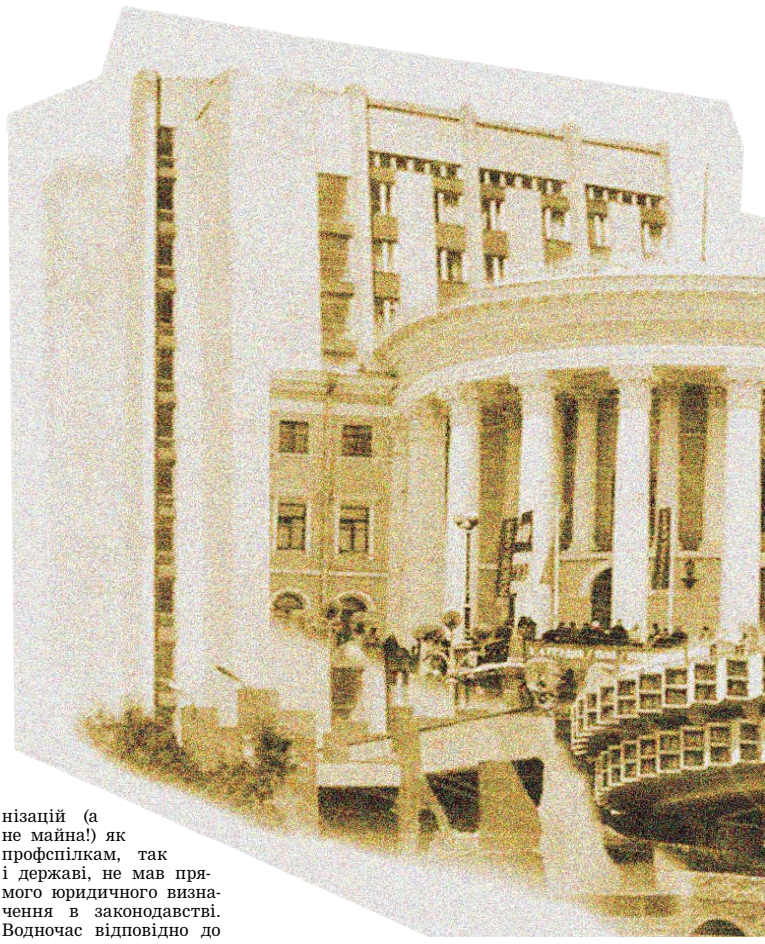
ПОХОДЖЕННЯ

Майно Федерації профспілок України та її членських організацій набуто ними протягом десяти років у встановленому законом порядку за рахунок власних коштів та фінансування з інших джерел, не заборонених законодавством України.

постановою Ради Міністрів УРСР від 23 квітня 1960 року санаторно-курортні заклади були передані, тобто повернуті, у відання Української республіканської ради профспілок, правонаступницею якої є Федерація незалежних профспілок України (нині Федерація професійних спілок України).

ВІДАННЯ ЧИ ВЛАСНІСТЬ?

Таким чином, у колишньому СРСР було законодавчо закріплено право профспілок на майно та кошти, і радянська держава не ставила під сумнів майнові права профспілок та не накладала жодних обмежень щодо прав володіння, користування та розпорядження ними. А чинні на той час документи не передбачали будь-яких прав держави щодо профспілкового майна чи обмеження для профспі-



нізацій (а не майна!) як профспілкам, так і державі, не мав прямого юридичного визначення в законодавстві. Водночас відповідно до

ІЗ ВИСНОВКІВ ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВИ І ПРАВА ІМ. В. М. КОРЕЦЬКОГО НАН УКРАЇНИ (ЧЕРВЕНЬ 2006 РОКУ)

У радянський період і в Україні до 1 січня 2004 року майно за державними підприємствами закріплювалось на праві «повного господарського відання». Із дня набуття чинності Господарського кодексу України майно закріплюється за підприємствами незалежно від форми їх власності на праві «господарського відання».

Правовий зміст терміна «відання», що вживався в колишніх Союзі РСР та Українській РСР стосовно керування, управління підприємствами, установами й організаціями, не має законодавчого трактування в чинному законодавстві України. Деякі фахівці розглядають його як оперативне управління чи повне господарське відання. Однак, якщо звернутися до статті 19 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки в редакції 1937 року, то можна зробити висновок, що основним змістом відання є не окремо виділені відносини власності, а керування (управління) підприємствами, установами й організаціями без будь-яких обмежень. Як відомо, в УРСР керування передбачало всі права щодо володіння, користування і розпорядження майном цих юридичних осіб, що сучасним законодавством України трактується як право власності.

республіканської ради профспілок фактично означало передавання профспілкам прав засновника і власника їх майна, що відповідало нормам цивільного законодавства, чинного на момент передавання.

ФПУ як правонаступник Укрпрофради є законним власником і користується правами власника відповідно до Конституції та законодавства України. Законність набуття Федерацією профспілок України права власності на майнові об'єкти підтверджується висновками Головного науково-експертного управління Верховної Ради України, Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого тощо. Крім того, правомірність створення акціонерних товариств ФПУ підтвержена рішеннями та постановами вищих судових органів України.

лок у розпорядженні ним включно до надання в оренду, ліквідації, перефінансування, передавання та реалізації.

Правовий зміст терміна «відання», який вживався в СРСР та УРСР під час передавання підприємств, установ, орга-

Конституції УРСР редакції 1937 року цей термін означав управління підприємствами, установами, організаціями з усіма правами, притаманними власнику, без будь-яких обмежень. Держмайно також перебувало у віданні відповідних органів дер-

жавної влади. Тож якщо «відання» – не власність, отже, не було також і державної власності?

Таким чином, передавання об'єктів господарювання з їх нерухомим майном, штатами, фондами тощо безплатно у відання Української

ГОРИЧНИЙ АСПЕКТ

ВІД 90-Х ДО СЬОГОДЕННЯ

Право власності профспілкових організацій було закріплено Законом СРСР «Про громадські об'єднання» від 9 жовтня 1990 року та «Про професійні спілки, права

суб'єктами права колективної власності й визначив перелік об'єктів, що можуть бути у їхній власності.

лежних профспілок України, ухвалив Декларацію про утворення Федерації незалежних профспілок України, проголосивши незалежність профспілок від державних і господарських органів республіки й СРСР. Це означало вихід зі складу профспілок СРСР і відмову від діяльності відповідно до Статуту профспілок СРСР. З'їзд також прийняв Положення про Федерацію незалежних профспілок України (ФНПУ), у якому було визна-

ПЕРШІ СПРОБИ НАЦІОНАЛІЗАЦІЇ

Верховна Рада України 10 квітня 1992 року прийняла постанову «Про майнові комплекси та фінансові ресурси громадських організацій колишнього Союзу РСР, розташовані на території України», яка передбачала тимчасово, до визначення правонаступників загальносоюзних громадських організацій, передачу Фонду державного майна майна на фінансові ресурси розташованих на території України підприємств, установ та об'єктів, які

тально підтверджених фактів наявності державної частки в об'єктах власності ФПУ, вимоги щодо визначення інших суб'єктів права володіння, користування та розпорядження майном Федерації шляхом прийняття відповідного закону є безпідставними.

НА ЗАКОНОДАВЧИЙ РІВЕНЬ

На цей час питання власності профспілок та їх об'єднань повністю врегульоване на законодавчому рівні.

Згідно зі статтею 21 Закону «Про об'єднання громадян» об'єднання громадян може мати у власності кошти та інше майно, необхідне для здійснення його статутної діяльності. Об'єднання громадян набуває права власності на кошти та інше майно, передане йому засновниками, членами (учасниками) або державою, набуває від вступних та членських внесків, пожертвувань громадянами, підприємствами, установами та організаціями, а також на майно, придбане за рахунок власних коштів чи на інших підставах, не заборонених законом. Громадські організації також мають право на майно та кошти, придбані в результаті господарської та іншої комерційної діяльності створених ними господарюючих установ та організацій, заснованих підприємств.

Аналогічні норми містяться у статті 34 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності». Важливо те, що позбавити профспілки права власності, а також права володіти й користуватися майном, переданим їм у господарське відання, можна лише за рішенням суду на підставах, визначених законом.

Своєю чергою, Вищий арбітражний суд України у листі від 26 листопада 1999 року «Про Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» дав арбітражним судам України роз'яснення стосовно застосування деяких положень цього закону, в тому числі щодо застосування інших нормативно-правових актів у частині, що не суперечить йому.

Окрім того, норми цивільного законодавства



Федерація профспілок України вже неодноразово доводила, в тому числі й у судових органах, що на цей час усі 42 всеукраїнські профспілки й 27 територіальних профоб'єднань, які входять до її складу, й сама Федерація профспілок України є законними власниками належного їм майна.

України, зокрема стаття 344 Цивільного кодексу, визначають, що особа, яка добросовісно заволоділа чужим майном і продовжує відкрито, безперервно володіти нерухомим майном упродовж 10 років або рухомим майном – протягом 5 років, набуває права власності на це майно (набувальна давність).

Статтею 34 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» та статтею 49 чинного тоді Закону України «Про власність» було встановлено, що «володіння майном вважається правомірним, якщо інше не буде встановлено судом». А рішеннями Вищого арбітражного суду України від 20.01.97 у справах № 137/7 і 138/7 за позовом Фонду державного майна до ФПУ, Фонду соціального страхування, АТ «Укрпрофоздоровниця», АТ «Укрпрофтур» про визнання недійсними установчих документів цих товариств з мотивів, що майно, на основі якого створено акціонерне товариство, нібито не належало його засновникам – ФПУ, ФДМУ, в позові відмовлено повністю. Ці рішення залишено в силі постановою Судової колегії із перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України від 14.06.97 № 04-1/ЦА – 137/7-30.



і гарантії їхньої діяльності» від 10 грудня 1990 року.

Своєю чергою, Закон України «Про власність» від 7 лютого 1991 року визнав професійні спілки

СТАНОВЛЕННЯ

XV з'їзд профспілок України, який відбувся в жовтні 1990 року і за рішенням делегатів став I Установчим з'їздом неза-

ченої правовий статус, організаційну структуру, права та обов'язки, у тому числі й майнові. Положенням, зокрема, передбачалося, що Рада ФНПУ є правонаступником Укрпрофради, а основні фонди, майно, що їй належали і які необхідні для виконання мети та завдань ФНПУ, є власністю Федерації та охороняються законом.

Крім майна, що належало профспілкам та їх об'єднанням, на території України перебувало майно, яке було у власності ВЦРПС. Президія Ради Загальної конфедерації професійних спілок СРСР 18 листопада 1990 року ухвалила постанову «Про затвердження Договору про закріплення прав щодо володіння, користування і розпорядження профспілковим майном», згідно з якою Федерація незалежних профспілок України було передано повне право власності на профспілкове майно, яке належало ВЦРПС і її правонаступнику – Загальній конфедерації праці (ЗКП) на території України.

перебували у віданні центральних органів цих організацій. 4 лютого 1994 року була прийнята ще одна постанова «Про майно загальносоюзних громадських організацій колишнього Союзу РСР», яка встановлювала, що майно загальносоюзних організацій колишнього СРСР, розташоване на території України, тимчасово до законодавчого визначення суб'єктів права власності є загальнодержавною власністю.

Слід наголосити, що ці постанови не поширюються на профспілкові організації ФПУ, оскільки ті, як зазначено вище, у жовтні 1990 року вийшли зі складу загальносоюзної громадської організації – ВЦРПС. Більше того, із прийняттям Конституції України зазначені постанови втратили практичне застосування, оскільки не відповідають нормі 92 Конституції, згідно з якою правовий режим власності визначається виключно законами України.

Враховуючи, що з 1991 року жодний державний орган не надав докумен-

ДОВІДКА «ПВ»

Відповідно до перших державних актів про передавання майна українським профспілкам у 1919–1921 рр. майно передавалося безплатно у виключне володіння без права його вилучення навіть у військовий час.

На законодавчому рівні право власності профспілок уперше було визначене Основами цивільного законодавства Союзу РСР та союзних республік, прийнятими 8 грудня 1961 року, та Цивільним кодексом УРСР, введеним у дію з 1 січня 1964 року.

Право власності профспілкових організацій надалі було закріплено Конституціями СРСР 1977 року та УРСР 1978 року (стаття 10), Законом СРСР «Про громадські об'єднання» від 9 жовтня 1990 року та Законом СРСР «Про професійні спілки, права і гарантії їхньої діяльності» від 10 грудня 1990 року.



МАЙНОВИЙ КОМПЛЕКС: ЗА ЩО БИТВА?

Після оголошення Україною незалежності держава протягом 20 років планомірно обмежувала свою допомогу системі оздоровлення та відпочинку. Ті санаторії та туристичні комплекси, що передавалися в комунальну власність, було ліквідовано або репрофільовано. Єдиними закладами для оздоровлення та відпочинку трудящих залишаються об'єкти, які належать профспілкам.

ЗБАГАЧУЄМО ЗДОРОВ'ЯМ

У 1991 році Федерацією профспілок України та Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності на базі курортних закладів профспілок було створено потужну оздоровчу систему – акціонерне товариство «Укрпрофоздоровниця». Створення мережі оздоровниць дало змогу не тільки зберегти, а й зміцнити на нових засадах курортну систему. Було взято курс не на нарощування кількості санаторних ліжок, а на створення таких умов, які б заохочували людей приїжджати на оздоровлення та відпочинок. У складних економічних умовах АТ спрямувало зусилля на підвищення якості обслуговування в закладах санкур, проведення відповідних структурних змін шляхом збільшення сезонних оздоровниць і заходи з ліквідації збиткових установ, активізації дій щодо реалізації путівок тощо.

Сьогодні приватне акціонерне товариство лікувально-оздоровчих закладів профспілок України «Укрпрофоздоровниця» є провідним лідером вітчизняного ринку санаторно-

Кількість санаторно-курортних путівок, що надаються за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

Роки	Путівки (шт.)
1991	579 000
2006	279 491
2007	266 017
2008	278 154
2009	245 321
2010	201 050

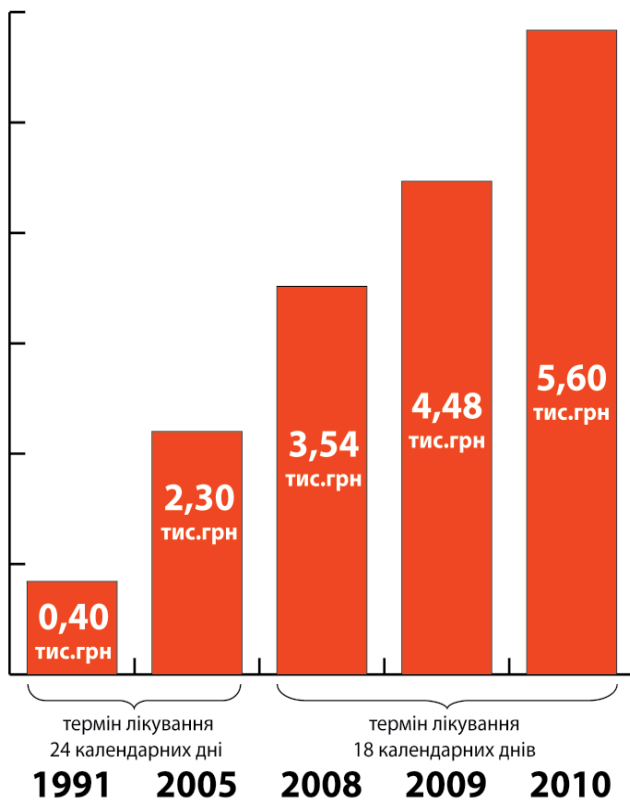
Стационарні дитячі заклади оздоровлення (табори), які працюють влітку в Україні

Роки	Табори стационарні	
	Кількість таборів (одиниць)	Оздоровлено дітей (осіб)
1995	942	588 877
2000	833	611 282
2005	786	626 772
2008	711	552 805
2009	663	432 831

курортних послуг і об'єднує понад 80 оздоровниць, розташованих у різних кліматичних регіонах країни. Щорічно профспілкові санаторії відвідують близько 500 тис. осіб. Популярні ці заклади й серед іноземців. Щорічно санаторії «Укрпрофоздоровниця» відвідують майже 25 тис. громадян із 50 країн світу. Всі санаторно-курортні заклади акредитовані й отримали ліцензії на право здійснення медичної практики.

Характерна риса закладів «Укрпрофоздоровниця» – розвиток медичної реабілітації. Тут функціонує близько 100 реабілітаційних відділень із понад

Середня вартість оздоровчої путівки (за даними Фонду соціального страхування)



20 напрямів профільної патології, в тому числі для хворих із цереброваскулярною патологією, після перенесення гострого інфаркту міокарда, з хворобами та травмами опорно-рухової системи, захворюваннями органів травлення, цукровим діабетом, опіковою хворобою, порушеннями перебігу вагітності.

Щорічно в оздоровниць системі профспілок лікуються близько 400 тис. осіб, з яких 50 тис. – діти і понад 40 тис. – хворі, які пройшли курс відновного лікування у відділеннях реабілітації.

За оцінками Фонду соціального страхування, медичної реабілітації потребують близько 23% усіх стационарних хворих і близько 46% пацієнтів амбулаторно-поліклінічних установ. Окрім того, санаторно-курортні заклади мають усі можливості для того, щоб надати кваліфіковану медичну допомогу, створити відповідні умови для відпочинку й оздоровлення чорнобильців.

Один із пріоритетних напрямів профспілкових санаторно-курортних закладів – лікування та оздоровлення дітей. Майже на кожному курорті є санаторії для батьків із дітьми та дитячі санато-

ПРОЕКТ

ФПУ зовсім не узурпує своє право на майно. Пріміром, наприкінці минулого року профспілки ініціювали втілення спільного з державою проекту, спрямованого на відродження санаторно-курортної системи України. Його суть така: ФПУ виділяє 20–25 діючих санаторіїв, а держава забезпечує їм пільги в оподаткуванні, користуванні та придбанні землі, пільгове кредитування в державних банках, формування та оплату держзамовлення на соціальні послуги тощо. Прибуток же, отриманий від цього спільного проекту, планувалося цілком спрямувати на розвиток санаторно-курортної галузі держави та на пільгове оздоровлення трудящих.

З відповідним листом ФПУ звернулося до Президента України, який, у свою чергу, дав доручення Прем'єр-міністру. Але відповіді від влади профспілки так і не дочекалися.

рі, де дитина має змогу самостійно відпочити і пройти курс лікування під наглядом кваліфікованих лікарів і дбайливих вихователів. У 2001 році за організаційно-фінансовою участі профспілок оздоровлено 1,2 млн дітей і відкрито 819 стационарних дитячих оздоровчих таборів. У 2011 році оздоровлено 703 063 дитини, на базі 556 оздоровчих закладів відкрито 486 позаміських стационарних таборів, 64 санаторії, 33 пансіонати, 48 туристичних баз.

ТУРИСТИЧНИМИ СТЕЖКАМИ

Українське приватне акціонерне товариство

по туризму та екскурсій «Укрпрофтур» створене рішенням ФПУ та Фонду соціального страхування України 28 жовтня 1991 року. До його статутного фонду ввійшли всі туристичні господарства, підприємства та організації, які були підпорядковані Українській республіканській раді по туризму та екскурсіях і належали на правах власності профспілкам України.

Нині ПрАТ «Укрпрофтур» – найбільше в Україні туристичне об'єднання. У його складі діють 10 дочірніх підприємств і 17 обласних акціонерних товариств, яким підпорядковано 69 туристичних господарств (готелі, туристсько-оздоровчі комплекси, пансіонати,



На початку 90-х років на території України діяло близько 560 санаторіїв-профілакторіїв на 55 000 місць. Тут щорічно оздоровлювалися без відриву від виробництва понад 600 000 трудящих. Ці оздоровчі заклади нині перебувають на балансі підприємств та організацій і частково фінансуються за рахунок Фонду соціального страхування. За даними Держкомстату, в 2010 році в Україні залишилося 234 діючих санаторіїв-профілакторіїв і їх чисельність продовжує скорочуватися.

туристичні бази й кемпінги) загальною місткістю близько 15,3 тисячі ліжок-місць, 56 бюро подорожей та екскурсій, інші підрозділи, необхідні для забезпечення оздоровлення та активного відпочинку всіх верств населення.

Упродовж усього періоду функціонування системи профспілкового туризму керівництво «Укрпрофтуру» головним своїм завданням вбачало вирішення соціальних завдань – надання послуг із відпочинку та оздоровлення широким верствам населення за найнижчими, прийнятними цінами.

Нині відпочивальникам пропонується понад 2 тисячі оздоровчих, лікувальних, пізнавальних, ділових, розважальних турів, маршрутів вихідного дня. Відроджується екскурсійна справа – в організаціях «Укрпрофтуру» втілюється в життя близько 900 екскурсійних проектів. Це, зокрема, оновлені та новостворені міські й замські екскурсії (пішохідні, автобусні, теплохідні), історико-культурні, краєзнавчі, природничі, релігієзнавчі, військовопатріотичні, професійно-тематичні.

За роки незалежності в закладах ЗАТ «Укрпрофтур» прийнято на оздоровлення, залучено на туристичні маршрути 16 млн туристів та 23 млн екскурсантів, надано туристично-екскурсійних та інших послуг на 1,2 млрд гривень.

4 млн 328 тис.
– загальна кількість дітей шкільного віку в Україні,
які потребують обов'язкового оздоровлення після навчального року. Близько 75% із них мають проблеми зі здоров'ям.

ЮРИСТИ ВИЗНАЛИ: МАЙНО ФПУ НЕ Є ДЕРЖАВНИМ

Незалежна Українська держава, дотримуючись положень Загальної декларації прав людини і Європейської конвенції про захист прав людини та основних свобод, задекларувала у своїй Конституції, що громадяни мають право на участь у професійних спілках для захисту трудових і соціально-економічних прав та інтересів.

ВІД КОРИННЯ ДО ВЕРХІВКИ

За 20 років існування незалежної держави право власності профспілок визначено на законодавчому рівні. Базовий Закон України «Про власність» 1991 року визнавав професійні спілки суб'єктами права колективної власності та визначав перелік об'єктів, що можуть бути у їх власності.

Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» встановлює, що профспілки можуть мати у власності кошти та інше майно, необхідне для здійснення їх статутної діяльності. Таке право власності виникає, зокрема, на підставі придбання майна за рахунок членських внесків, інших власних коштів, пожертвувань громадян, підприємств, установ та організацій або на інших підставах, не заборонених законодавством; передачі їм у власність коштів та іншого майна засновниками, членами профспілки, органами державної влади або органами місцевого самоврядування.

Закон України «Про об'єднання громадян», який поширює свою дію на діяльність профспілок у межах, передбачених вищезазначеним законом, також вирішує питання щодо набуття права власності на майно об'єднання громадян. Так, у статті 21 стверджується, що об'єднання громадян набуває права власності на кошти та інше майно, передане йому засновниками, членами (учасниками)

або державою, набуває від вступних членських внесків, пожертвувань громадянами, підприємствами, установами та організаціями, а також на майно, придбане за рахунок власних коштів чи на інших підставах, не заборонених законом.

Таким чином, законодавство незалежної України визнавало і визнає право власності профспілкових організацій на їх майно.

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ ВЕРХОВЕНСТВУ ПРАВА?

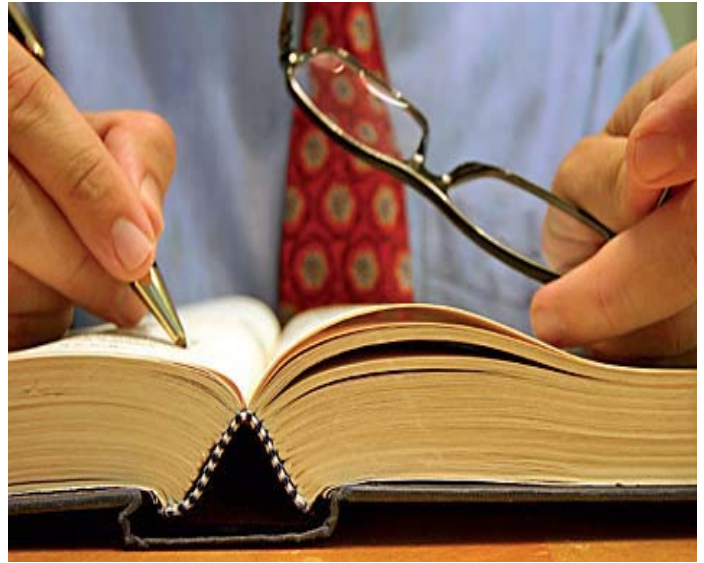
Між тим, згідно з рішеннями Європейського суду з прав людини права визначеність розглядається як правовий принцип, якого мають дотримуватися всі держави, що приєдналися до Європейської конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року. Україна ратифікувала цю конвенцію у 1997 році.

Правова визначеність, зокрема на прикладі істинності остаточного судового рішення, тлумачиться Європейським судом як елемент сталого правопорядку, досягнути якого повинні держави, що приєдналися до Європейської конвенції. Тому збереження фактичного статус-кво майна профспілок буде відповідати принципам верховенства права та міжнародним документам з прав людини, які ратифіковані Україною.

Більше того, Європейський суд факт передачі (відчуження) майна за рішенням компетентних державних органів від одного власника до ін-

шого не розглядає як порушення (позбавлення) прав першого власника. А тому передачу профспілкам у 1960 році санаторіїв і будинків відпочинку Міністерства охорони здоров'я УРСР, згідно з Постановою Ради Міністрів Української РСР, не можна розцінювати як неправомірне позбавлення права власності держави та державних підприємств, які брали пайову участь у будівництві таких об'єктів.

Аналогічної позиції дотримується Конституційний Суд України, коли у своєму рішенні стосовно захисту права власності організації споживчої кооперації (спорідненої з профспілковою формою власності) зазначив, що право власності споживчої кооперації, набуте незалежно від часу і не на заборонених законом підставах, охороняється законом і підлягає державному захисту нарівні з правами інших суб'єктів права власності.



ВІДПОВІДНО ДО БУКВИ ЗАКОНУ

Не могло стати державною власністю майно українських профспілок також із причини проголошення в Декларації про державний суверенітет України обов'язку новоствореної української держави забезпечувати захист усіх форм власності, однією з яких, згідно з Конституцією України 1978 року, була профспілкова власність.

Що ж до Постанови Верховної Ради України «Про майнові комплекси та фінансові ресурси громадських організацій колишнього Союзу РСР, розташовані на території України» 1992 року, то її положення не можуть поширюватися на майно українських профспілок. Зокрема, у вищезазначеній постанові йдеться про те, що до визначення правонаступників загальносоюзних громадських організацій колишнього Союзу РСР передає тимчасово Фонду державного майна України майно та фінансові ресурси розташовані на території України підприємств, установ та об'єктів, що перебували у віданні цен-

тральних органів цих організацій.

Приписи цієї постанови не можуть поширюватися на правонаступників загальносоюзної організації колишнього СРСР – ВЦРПС на території України вже в 1990 році було визначено Федерацією незалежних профспілок України, а з 1992-го – Федерацією профспілок України.

Аналогічний висновок можна зробити стосовно Постанови Верховної Ради України «Про майно загальносоюзних громадських організацій колишнього Союзу РСР» 1994 року. Так, у ст. 1 постанови зазначається, що тимчасово, до законодавчого визначення суб'єктів права власності майна загальносоюзних громадських організацій колишнього Союзу РСР, розташованого на території України, зазначене майно є загальнодержавною власністю.

По-перше, як зазначалося вище, станом на 1994 рік в Україні не було майна такої загальносоюзної громадської організації колишнього СРСР, як ВЦРПС, а постанова Верховної Ради України не має зворотної сили.

“

Збереження статус-кво майна профспілок буде відповідати принципам верховенства права та міжнародним документам із прав людини, які ратифіковані Україною.

По-друге, зазначена постанова порушує норми Конституції України, яка була чинною на момент її прийняття, та Декларації незалежності України. Так, у ст. 49 Конституції України (1978 року з наступними змінами) проголошувалося, що громадянській організації гарантуються умови для виконання своїх статутних завдань, а Декларацією, як згадувалося раніше, надавались гарантії захисту всіх форм власності. До того ж у прикінцевих положеннях Декларації зазначалося, що остання є основою для нової Конституції та законів України, а тому правові акти, які приймалися пізніше, не можуть їй суперечити.

Таким чином, в органів держави – як із точки зору верховенства права, так і з точки зору дотримання принципу законності, немає правових підстав для висування майнових претензій до Федерації профспілок України та її членських організацій щодо майна, набутого в порядку правонаступництва від Укрпрофради та Загальної конфедерації профспілок СРСР.

ВИТЯГ ІЗ ВИСНОВКУ ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВИ І ПРАВА ІМ. В. М. КОРЕЦЬКОГО НАН УКРАЇНИ (ЧЕРВЕНЬ 2006 РОКУ)

«Оскільки Федерація незалежних профспілок України (нині – Федерація професійних спілок України) в листопаді 1990 року одержала майнові об'єкти на праві власності від Загальної конфедерації профспілок Союзу РСР по договору в установленому порядку та відповідно до чинного на той час законодавства... то належить зробити висновок, що постанови Верховної Ради України від 10 квітня 1992 р. № 2268-ХІІ та від 4 лютого 1994 р. № 3943-ХІІ на передавання майна громадських організацій колишнього Союзу РСР Фонду державного майна України не поширюються на Федерацію незалежних профспілок України, а нині – Федерацію профспілок України. У зв'язку з цим у держави немає жодних підстав для висування претензій до ФПУ щодо майна, законно набутого нею в установленому порядку».



Здавалося б, зі зміною влади і становленням конструктивного соціального діалогу Федерації профспілок України з Президентом і урядом рейдерським атакам на ФПУ і профспілкове майно, які тривають ось уже кілька років, час припинитися. Але, мабуть, майно профспілок – настільки ласий шматок для сильних світу сього, що просто так відмовлятися від нього рейдери не збираються. І останні події підтверджують це.

ХТО ПЕРЕВІРИТЬ ПЕРЕВІРЯЮЧИХ?

Спочатку в дію було введено сценарій дискредитації Федерації профспілок у засобах масової інформації. Задум рейдерів полягав у тому, щоб, скориставшись розпорядженням Президента країни про наведення ладу в земельних відносинах, примусити місцеві органи державної влади нібито в рамках законодавчого поля застосувати механізми тиску на ФПУ через масові перевірки профспілкових оздоровниць Криму. Не секрет, що подібні перевірки супроводжуються вимогами надати статутні документи, документацію на право володіння землею тощо.

Сьогодні ж ситуація стала ще більш загрозливою. Рейдери винайшли нову, жорсткішу систему нападів. До них підключилася держава в особі Генеральної прокуратури, завдання в якій те саме – отримати профспілкову власність та розвалити ФПУ. Масові прокурорські перевірки об'єктів ФПУ, порушення кримінальних справ проти керівників ПрАТ «Укрпрофоздоровниця», в рамках яких проводяться вилучення документів, допити, обшуки. Завдання одне – заобігати відчуженню профспілкового майна. Більше того, перевірки часто набувають, за словами керівників санаторіїв, брутального характеру з елементами психологічного тиску. До Генеральної прокуратури викликають заступників Голови і працівників апарату ФПУ.

ГПУ декларує, що Федерація профспілок незаконно користується профспілковим майном, яке начебто перебуває в державній власності. Однак і досі не надала жодного

документа, який би засвідчував право держави на профспілкову власність.

Перевірки не мають під собою жодних правових підстав, вони заважають трудовим колективам санаторіїв нормально працювати, тобто лікувати людей. Справжня мета таких дій – показати, що профспілки не забезпечують належним чином діяльність санаторно-курортних установ, а тому, мовляв, є необхідність відібрати їх у них і передати в комунальну або державну власність. При цьому режисери такого сценарію забувають сказати, що профспілки в останні 20 років зберегли 80% санаторіїв, тоді як 80% державних оздоровниць давним-давно продано приватним структурам. А це означає, що держава позбавила себе необхідності піклуватися про санаторно-курортне лікування населення України.

НЕЩОДАВНІ СПРАВИ

Усі добре пам'ятають нещодавні події, пов'язані із санаторно-курортними і туристичними установами ФПУ в Закарпатській області, численні судові справи, ініційовані державними структурами в інших регіонах і спрямовані на позбавлення ФПУ майнових прав. Депутати, які представляють інтереси держави, зневажаючи її закони, Конституцію, вирішили відібрати майно у його законного власника. Проте суд розставив усі крапки над «і» та повернув майно профспілкам.

Інший приклад – зазіхання представників влади АР Крим на профспілкові оздоровниці. Генпрокуратура, виконуючи вимоги Прем'єр-міністра Криму Василя Джарти, порушила низку кримінальних справ, у т. ч. щодо колишнього керівника ПрАТ «Укрпрофоздоровниця» та директорів ДП «Санаторій «Курпати», «Санаторій «Україна», «Санаторій «Ударник» для дітей з батьками», «Санаторій «Победа», яким висунуто обвинувачення за зловживання службовим становищем. Утім практично всі справи – за діяльністю попередніх років, і порушені здебільшого незаконно.



ОСТАННІЙ ОСТРІВ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

“Власність, якою ми розпоряджаємся, не державна, а профспілкова. Це неодноразово підтверджувалося рішеннями вищих судів. Ми її надали обстоюватимемо законні права спільчан і висловлюємо рішучий протест проти втручання у статутну діяльність та порушення майнових прав профспілок, а також вимагаємо негайного їх припинення.

ВАСИЛЬ ХАРА,
ГОЛОВА ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОФСПІЛОК
УКРАЇНИ



Яскравий приклад – інкримінування службового підроблення документів і замаху на розтрату майна шляхом зловживання службовим становищем співробітниками ФПУ під час погодження продажу цілісного майнового комплексу туристичного готелю «Нова Каховка» – філії ПрАТ «Херсонтурист». Тут, не дотримуючись вимог КПК, прокурор у постанові про порушення кримінальної справи вказав не підстави для її пору-

шення. Фактично службовими особами ФПУ, відповідно до власних обов'язків, після перевірки було завізовано проект постанови ФПУ «Про доцільність подальшого використання цілісного майнового комплексу туристичного готелю «Нова Каховка» філії ПрАТ «Херсонтурист» з позиції відповідності тексту проекту постанови вимогам внутрішніх документів ФПУ, що ніяк не означає погодження продажу вказаного майна.

Отже, постанова про порушення кримінальної справи, внесена за відсутності встановлених кримінальним законодавством приводів і підстав, є незаконною.

Нам дорікають навіть тими злочинами, про які ми вже сигналізували до прокуратури. Але тоді ця інстанція відбулася мовчанкою.

Так і залишилися без відповіді і звернення Голови ФПУ до прокурора м. Києва стосовно численних

80%
оздоровниць зберегли профспілки за 20 років незалежності,

тоді як 80% державних – припинили своє існування.

ТРИВОЖНО

У ФПУ не пам'ятають, щоб хоч колись держава в особі Фонду соцстраху настільки нехтувала здоров'ям трудящих, як цього року. «Соцстрахівські» путівки пішли тільки з липня, до цього фонд не замовив жодної. За що найменшими підрахунками, в результаті такого ставлення ФСС своїм правом на оздоровлення не змогли скористатися 200 тис. співвітчизників.

порушень вимог законодавства колишнім директором Виконавчої дирекції Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності С. Санченком. Наразі ж ця справа піднята «на гора» і ставиться у провину знову ж таки ФПУ.

З огляду на ситуацію, що склалася навколо профспілкового майна у зв'язку з перешкоджанням органів прокуратури та інших правоохоронних органів законній діяльності ФПУ, Президія Федерації професійних спілок постановила звернутися до Генерального прокурора України з вимогою припинити неправомірне втручання органів прокуратури у внутрішньостатутну діяльність ФПУ, її членських організацій, заснованих (створених) ФПУ або за її участі. Наразі суди розглядають низку скарг профспілок на незаконну діяльність органів прокуратури.

КУДИ Ж БІДНОМУ РОБІТНИКУ ПОДІТИСЯ?

Сьогодні комусь дуже хочеться представити профспілкові оздоровниці та ФПУ в чорному кольорі. Проте ніхто й ніколи не говорить так само голосно про «білу» сторону їх роботи. Куди, скажіть, у який із комерційних санаторіїв сьогодні може собі дозволити поїхати вчитель, шахтар або металург, де, окрім SPA-салонів, шкарпів обідів і турів за не менш шикарною ціною, нічого запропонувати? У якій іще оздоровниці зосереджено відразу всі необхідні підрозділи – від дослідження природних лікувальних ресурсів до сучасних методик лікування й реабілітації? У цьому й полягає унікальність системи профспілкових оздоровниць, аналога якій сьогодні в Україні немає ні серед державних, ні серед приватних структур.

Утім, якщо прокурорська експансія досягне своєї мети, це курортне літо може виявитися для простого робітника останнім.

РЕЗЮМЕ

Якщо ж буде доведено, що профспілкове майно, навколо якого точаться суперечки, є законною власністю профспілок, прокурорів доведеться притягнути до кримінальної відповідальності за перевищення службових повноважень і незаконне втручання у внутрішню діяльність громадської організації.

ОЦІНКА ФАХІВЦІВ

“

Намагання Генеральної прокуратури позбавити Федерацію профспілок України контролю за низкою санаторіїв у Криму пояснюється бажанням влади звільнити дорожівартісну землю під так званий проект «Кримської Анталії». Владу не зупиняє те, що це – власність профспілок.



ВАДИМ КАРАСЬОВ,
ПОЛІТОЛОГ

“

Візити силовиків до офісу Федерації профспілок України пов'язані зі спробами переділити профспілкову власність, зокрема дістати контроль над оздоровницями в Криму. Ми бачимо конкретну боротьбу за профспілкову власність. Джарти спершу заявив, що хоче перевести власність профспілок, у першу чергу в Криму, під контроль Ради Міністрів. Наразі до цього процесу – на боці опонентів профспілок – підключилася Генпрокуратура, ведеться жорстка інформаційна війна.



ТАРАС БЕРЕЗОВЕЦЬ,
ПОЛІТОЛОГ

“

Спроби позбавити Федерацію профспілок України контролю над оздоровницями пояснюються прагненням чиновників загарбати профспілкове майно. Курорти, санаторії і все решта – це конкретне майно, конкретні гроші. Тож влада в нашій країні переслідує матеріальні й фінансові інтереси. Ті, хто, грубо кажучи, очолює сферу Федерації профспілок, володіють ресурсом, який цікавить владу. Це типовий феодалний поділ влади. Це феодалний підхід, коли потрібно все забрати в одні руки.



ОЛЕКСІЙ ГОЛОБУЦЬКИЙ,
ПОЛІТОЛОГ

“

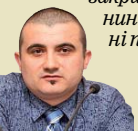
Спроби уряду Криму, який очолює Василь Джарти, домогтися контролю над профспілковими оздоровницями півострова мають на меті перерозподілити власність в автономії. Сьогодні ми спостерігаємо війну Джарти з профспілками. Йому потрібен їх ресурс – земля, де розташовані санаторії. І ця битва Джарти проти профспілок буде його останньою битвою.



ОЛЕГ СОСКІН,
ЕКОНОМІСТ

“

Організаторів атаки на санаторії та оздоровниці Федерації профспілок України цікавить дорога земля, на якій розташовані рекреаційні об'єкти. Джарти має певний кредит довіри на управління півостровом. І він вільний у своїх рішеннях, на них просто закривають очі. Владі в Києві нічого не цікавить, що далеко не мирні події, що відбуваються у Криму.



ЯРОСЛАВ МАКІТРА,
ПОЛІТОЛОГ



РЕЙДЕРСТВО «В ЗАКОНІ»

Незважаючи на законність володіння ФПУ профспілковим майном, органи влади намагаються будь-яким чином отримати його, черговий раз вносячи на розгляд до парламенту проект Закону України «Про правовий режим майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього Союзу РСР».

Посилаючись на начебто необхідність забезпечення законних інтересів держави та громадян України, розробники законопроекту, зокрема Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, безпідставно намагаються обгрунтувати це відсутністю законодавчого закріплення права на майно загальносоюзних громадських організацій колишнього СРСР.

Проте, виступаючи проти прийняття вказаного законопроекту, ФПУ звертає увагу громадськості на те, що при цьому чиновники навмисне нехтують положення статті 13 Конституції України, де йдеться про забезпечення державою захисту прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки.

За висновками ФПУ, вказаний законопроект суперечить вимогам Господарського кодексу України, в частині 2 статті 5 якого проголошено забезпечення державою захисту прав усіх суб'єктів

господарювання, права кожного володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, а також непорушності права приватної власності, недопущення протиправного позбавлення її, визнання принципу верховенства права.

Проте, **всупереч законодавчим нормам, розробники нового закону намагаються ініціювати прийняття документа, що дозволить би протиправно позбавити об'єднання громадян, насамперед профспілки, майна, наявного ними на законних підставах протягом десяти років.**

Федерація профспілок України виступила категорично проти законодавчого унормування в запропонованій редакції питань правового режиму майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього Союзу РСР.

Адже тільки на право на профспілкове майно перейде до держави або комунальної сфери, його буде приватизовано та продано бізнес-структурі, які дбають

“

Позбавлення профспілок права власності, а також права володіння та користування майном, переданим їм у господарське відання, може мати місце лише за рішенням суду на підставах, визначених законодавством.

**Ч. 6 ст. 34
Закону України
«Про професійні
спілки, їх права
та гарантії
діяльності»**

муть не про благо народу, а насамперед про отримання прибутків. Зрозуміло, що пересічним українцям доведеться сплачувати високу ціну за оздоровчі путівки.

МІЖНАРОДНИЙ ПРОФСПІЛКОВИЙ РУХ СОЛІДАРНИЙ ІЗ ФПУ

Міжнародна конфедерація профспілок від імені її Генерального секретаря Шарон Барроу надіслала листи Президенту України В. Януковичу, Прем'єр-міністру М. Азарову та Генеральному прокурору В. Пшонці, у яких закликає «забезпечити повагу до міжнародних прав і стандартів, Конституції і національного законодавства України та вжити необхідних заходів з тим, щоб зупинити напади на ФПУ й втручання державних чиновників у внутрішні справи профспілок».

Листи підтримки також надійшли від Загальної федерації праці Португалії, Центрального об'єднання трудящих Бразилії, Центральної організації фінських профспілок, Конфедерації праці Болгарії «Подкрепа», Французької демократичної конфедерації праці, Загальної конфедерації праці Франції, Міжнародної федерації профспілок хіміків, енергетиків, гірників та працівників інших галузей, Союзу самостійних профспілок Сербії, Об'єднання профспілок Австрії, Загальної конфедерації праці Італії, Міжнародної федерації металістів, Інтернаціоналу громадського обслуговування, Федерації профспілок Таджикистану, Об'єднання профспілок Німеччини, Федерації профспілок Республіки Казахстан, Конфедерації профспілок Азербайджану, Федерації профспілок Киргизстану, Американської федерації праці – Конгресу виробничих профспілок.

ДЕРЖАВНЕ – НЕ ЗАВЖДИ КРАЩЕ

Протягом 1996–2004 років профспілками до державної та комунальної власності безкоштовно було передано низку об'єктів: 10 санаторіїв та інших оздоровчих закладів, що належали ФПУ, змінили власників. Серед них – «Київ», «Грняк», ім. Куйбішева (Ялта), «Октябрь», ім. Розі Люксембург, ім. Леніна (Євпаторія), «Альбатрос» (Алушта), «Перлина» (Одеса), «Гірська Тиса» (Закарпаття). На жаль, передані в державну та комунальну власність об'єкти не використовуються за прямим призначенням.



ПРОЕКТИ

УСІМ ВИЙТИ З ТІНІ! УРЯД НАМАГАЄТЬСЯ



РАЙСА ЧИРВА,
«ПВ»

Влада налаштована побороти таке ганебне українське явище, як зарплати в конвертах. Відповідні законопроекти уряд внесе на розгляд парламенту лише восени. Але вже зараз очевидно, що виведення заробітних плат із тіні буде болючим і неприємним процесом, який не тільки не розв'яже проблеми, а й поглибить її.

ВИБЕСТИ З «ТІНІ»

Проте, що слід терміново виводити «чорні» зарплати з тіні, віце-прем'єр із соціальної політики Сергій Тігіпка почав говорити щойно вступив на посаду. Мовляв, із 14,5 мільйона працездатного населення країни 2,5 мільйона одержують офіційну зарплату 960 гривень. Серед них – 120 тисяч керівників підприємств.

Головна біда у тому, що роботодавці й податки платять із цих нещасних 960 грн, а не з реальних зарплат, які видаються працівникам у конвертах та не завжди у національній валюті. В результаті виявилось, що в тіні перебуває 145 млрд фонду оплати праці, тоді як реальний обсяг за 2010 рік становив 346 мільярдів.

В уряді обурюються: мовляв, хитруни, які платять внески до соціальних фондів із мінімальної зарплати, потім претендують на високі

пенсії та оплату лікарняних. А це несправедливо стосовно тих, хто чесно й сумлінно сплачує всі внески – за себе і за тих, хто щомісяця одержує гроші у конвертах. Усі ініціативи уряду викладено у трьох законопроектах, які буде внесено до парламенту восени.

Натомість представники профспілок стверджують, що держава сама допустила таку ситуацію і не робить нічого, аби її виправити. На думку заступника Голови Федерації профспілок України Сергія Кондрюка, влада робить дві речі, які загрожують зарплатам у тінь. По-перше, це штучне заниження розміру мінімальної зарплати, і, по-друге, – відсутність відповідальності за її не своєчасну виплату. Саме такі умови дозволяють власникам підприємств махлювати із зарплатами, або взагалі не виплачувати їх, або послуговуватись сумнозвісними конвертами.

Крім того, за словами Сергія Кондрюка, слід було б разом із легалізацією зарплат легалізувати і доходи багатих українців. А вже з доходів фізичних осіб стягується найвищий податок – 15%. При цьому багаті зі своїх доходів платять до бюджету лише 5%. На думку пана Кондрюка, детінізація прибутків українських олігархів дозволить і бюджет наповнити, і зробити так, аби бідніші верстви населення постраждали найменше.

ШТРАФИ ЗАМІСТЬ ДІАЛОГУ

Пропонуючи законопроекти щодо легалізації заробітної плати, уряд має амбітні плани: зменшити тіньовий сектор в оплаті праці приблизно на 20%. На думку представників Міносополітики, норми законопроектів дадуть змогу залучити до бюджету та

фондів соціального страхування 25–30 млрд грн. А це не лише повністю покриє дефіцит бюджету Пенсійного фонду, а й дозволить залишити гроші на підвищення соціальних гарантій і розвиток інфраструктури. Крім того, за словами Сергія Тігіпка, фонд зарплати після набуття чинності законопроектів може зрости принаймні на 60–70 млрд грн – до 440–450 млрд грн. На такі фантастичні результати уряд планує вийти вже на початку 2012 року.

Проблема в тому, що борються з ганебною практикою «конвертованих зарплат» уряд вирішив, як завжди, репресивними та фіскальними методами: якщо роботодавці не хочуть платити чесно і прозоро, отже, їх треба покарати.

Головне нововведення

Понад 40% становлять відрахування з фонду оплати праці в Україні.

Це найвищий рівень у Європі. Для порівняння: у Німеччині навантаження на фонд зарплати становить 19%.

законопроектів – поява так званих «гарантованих зарплат». Це поняття включатиме 8 категорій, перша з яких починатиметься з мінімальної зарплати, решта – збільшуватимуться за відповідними коефіцієнтами. Найбільший коефіцієнт матимуть висококваліфіковані працівники та керівники підприємств.

На думку урядовців, гарантована зарплата – це своєрідне страхування працівника від зловжывань роботодавця. А вже багато хто стикається із ситуацією, коли унаслідок трудового конфлікту або ж просто через забранку роботодавця він може заплатити менше чи взагалі нічого, крім «білої», мінімальної зарплати. У разі введення восьмирівневих гарантованих зарплат роботодавець просто не зможе платити менше встановленого законом рівня.

Крім того, ініціатори законопроектів виступають за посилення відповідальності роботодавця за приймання на роботу трудових «нелегалів». У який спосіб? Звісно ж, за допомогою штрафів.

Отже, найбільший штраф – 2 тисячі необкладених податком мінімумів (на сьогодні це – 34 000 грн) роботодавець змушений буде заплатити у разі допуску працівника до роботи без укладання трудового договору, що тягне за собою несплату обов'язкових внесків

до соціальних фондів із зарплати цього працівника. Крім того, за кожного трудового «нелегала» керівник фірми змушений буде заплатити по 500 необкладених мінімумів (тобто 8500 грн).

По 150 мінімумів (тобто 2250 грн) роботодавець заплатитиме за кожен виявлений випадок затримки зарплати або її часткової невилплати. Чималий штраф (700 мінімумів – 11 900 грн) змушений буде викласти роботодавець, який ризикне встановити працівникам зарплату нижче мінімальної. Відстежувати подібні випадки буде Державна інспекція охорони праці.

ПРАЦІВНИКАМ – РАЙ, РОБОТОДАВЦЯМ – ПЕКЛО?

Головна ідея нововведень – зробити так, аби роботодавець було економічно невигідно утримувати нелегального працівника. А вже вся буди́тмо економія, яку дає керівнику підприємства подвійна бухгалтерія, зводиться нанівець величезними штрафами і навіть загрозою тюремного ув'язнення. Згідно із законопроектами «роботодавцям-рецидивістам», які кілька разів попадуться на подвійній бухгалтерії та інших порушеннях, спершу загрожує підвищений штраф, а в особливо тяжких випадках – тюрма.

ДОВІДКА

За словами заступника голови Державної податкової інспекції Олександра Клименка, з початку року українським підприємствам, які приймали на роботу трудових нелегалів, нараховано майже 164 млн грн штрафних санкцій та податку на доходи фізичних осіб. Виявлено 53 тис. осіб, яких використовували без офіційного працевлаштування. Порушено 103 кримінальні справи за ухиляння від сплати податків, 150 – за грубі порушення трудового законодавства, 69 – за фактами невилати заробітної плати.



ВСЯ ЛЕГАЛІЗУВАТИ ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ

На думку урядовців, жорсткі санкції проти власників підприємств сприятимуть добробуту та захищеності працівників. Особливо це стосується ринків, де кожен працівник – від продавця до вантажника – одержує зарплату час від часу і не має жодних соціальних гарантій та правового захисту. Нічого дивного в цьому немає, адже у приватному секторі, який не контролюється державою, 50% підприємств не мають жодних галузевих угод, які б накладали на роботодавців бодай якісь зобов'язання.

Щоправда, експерти сумніваються в ефективності урядових ініціатив. На їхню думку, в запропонованих законопроектах немає жодної норми, яка б дійсно стимулювала роботодавця показувати справжню бухгалтерію та виплачувати податки з високих зарплат. Підприємців обурює, що проти них знову застосовують методи фіскального тиску, а не створюють сприятливі умови для прозорої роботи.

ПРАЦЮВАТИ «ПО-БІЛОМУ»

Більшість людей – як працівників, так і їхніх керівників, широкотілі б працювати легально. Адже простим трудівником «біла» зарплата надає кілька суттєвих переваг. По-перше, при оформленні банківських

“ *Легалізація зарплат може бути непростим рішенням для бізнесу, але я впевнений: іншого шляху немає. Паралельно з роботою щодо легалізації зарплат уряд працює над реформуванням трудового законодавства. Воно буде більш гнучким і пристосованим до умов ринкової економіки. Трудове законодавство має стати конкурентною перевагою України. Легалізація зарплат і гнучке трудове законодавство стимулюватимуть трудову активність громадян, створюватимуть умови для залучення кваліфікованих спеціалістів у ті галузі, які забезпечують високу, легальну заробітну плату. Крім того, в працівників з'являться стимули для підвищення власної кваліфікації.*



СЕРГІЙ ТІГІПКО,
ВИЦЕ-ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР
СОЦІАЛЬНОЇ
ПОЛІТИКИ

кредитів не виникатиме запитань щодо джерела доходів. По-друге, в разі трудового конфлікту, що тягне за собою невилплату зарплати, є шанс відсудити в роботодавця всю суму, а не лише офіційну, мінімальну. І нарешті, висока зарплата, з якої виплачуються внески до соціальних фондів, означає в майбутньому високу пенсію. Що теж важливо.

Характерно, що і для роботодавців робота «по білому» – справжня мрія. Адже кому цікаво вести подвійну бухгалтерію, перебуваючи в постійному страху перед контролюючими органами? Тим більше, що улюблена «розвага» звільнених або ображених працівників – повідомлення в податкову про те, що на такий-то фірмі вони отримували зарплату в конвертах.

У роботодавців своя правда: вони б і раді виплачувати зарплату з усіма нарахуваннями офіційно, але це призведе до нерентабельності бізнесу, і, як наслідок, до його закриття. За підрахунками профспілок, якщо легалізація зарплат відбуватиметься лише поліцейськими методами, це спричинить скорочення виробництва українських підприємств. Адже адміністративну «легалізацію» зможуть витримати не більше чверті компаній – найпотужніших та найбільш стабільних. На думку профспілковців, альтернативи зменшенню податкового тиску на фонд зарплат немає. Адже сьогодні, аби виплатити працівнику гривню, потрібно заплатити до бюджету 70 копійок. Якщо цю ситуацію не змінити, більшість підприємств шукатимуть обхідні шляхи щодо урядових ініціатив.

Незважаючи на вимоги підприємців зменшити в півтора разу, а то й удвічі, податковий тягар на фонд зарплати, в Кабміні розподіляють руками: мовляв, подібних поступок поки що не передбачається. Найближчим часом можливе лише зниження соціальних відрахувань щонайбільше на 2%.

Тому не дивно, що більшість експертів мають одностайну думку, що запропоновані урядом законопроекти з їхніми драконівськими штра-

фами ще більше заженуть у тінь зарплати. На думку виконавчого віцепрезидента Конфедерації роботодавців України Олексія Мірошніченка, якщо запропоновані урядом законопроекти, спрямовані на легалізацію зарплат, набудуть чинності, це призведе до скорочення кількості підприємств або звільнення людей.

Єдиний позитив, який фахівці вбачають у даних законопроектах, – це більш коректно виписана процедура нарахування мінімальної зарплати та її співвідношення з тарифом першого розряду.

ЩО РОБИТИ?

На думку фахівців, штучна легалізація зарплат за допомогою великих штрафів має бути замінена більш системними (і менш стресовими) кроками. Приміром, потрібно серйозно реструктурувати українську економіку, убравши акцент на відродженні та розвитку реального сектору. Саме це дозволить підприємцям отримати додаткові кошти для збільшення фонду зарплати і, як наслідок, її легалізації. Таким шляхом свого часу пішла Польща. Замість того, аби вводити репресивні методи, поляки запровадили систему економічних стимулів.

Окрім того, фахівці наполягають на збіль-

шенні частки зарплати у вартості кінцевого продукту або послуги, що автоматично збільшить податкові надходження від фонду зарплати. Адже в Україні частка зарплати у вартості кінцевого продукту є найнижчою в Європі. І нарешті, на думку експертів, потрібно суттєво зменшити податкове тиснення на фонд зарплати. Тоді в роботодавців просто не буде причин порушувати закон, наражаючи себе на великі штрафи.

Роботодавці стверджують: якщо зменшити єдиний соціальний внесок, за рік або півтора владі вдалося б вивести бізнес із тіні.

Ще один спосіб змусити підприємців платити «білі» зарплати – система заохочень. Приміром, тих роботодавців, які офіційно сплачують високі зарплати, можна було б звільнити від планових податкових перевірок.

Але насамперед важливо змінити саму філософію взаємин влади та бізнесу. Не робити з роботодавців жадібних ворогів, які не хочуть ділитися з державою, а перетворити їх на союзників влади, створюючи для них відповідні умови. І результати такої співпраці здатні перевершити найсміливіші сподівання. Адже в такому разі роботодавці добровільно зроблять те, чого влада хоче домогтися насильством.



Упродовж останніх кількох десяти років на міжнародній арені з'явилися нові потужні гравці, які швидко зайняли свою нішу у світовій економіці. Потужність їхньої діяльності й кількість активів іноді можна порівняти з ВВП декількох країн разом узятих. Це економічні гіганти – транснаціональні корпорації (далі – ТНК). І хоч з'явилися вони відносно недавно, проте за 50–60 років уже змогли стати одними з головних учасників міжнародних економічних відносин.

ЩО Ж ТАКЕ ТНК?

За визначенням Конференції ООН з торгівлі та розвитку (ЮНКТАД), транснаціональні корпорації – це підприємства, до яких входить материнське підприємство і його закордонні філіали, при цьому ТНК можуть як набувати статусу корпорації, так і не мати його. В цілому ж вони створюють систему міжнародного виробництва, розподілену між кількома країнами, але контрольовану з одного центру (часто зі штаб-квартири, що розташована у країні її базування). Так, приміром, штаб-квартира корпорації Nestle розміщується у швейцарському місті Вевей, отже, її країною базування є Швейцарія, корпорації Toyota – Японія, а Philips – Нідерланди. До ТНК входять міжнародні фірми, показники діяльності яких відповідають певним критеріям. Зокрема, це наявність материнської компанії і підрозділів за кордоном не менше ніж у двох країнах світу та контроль за активами закордонних підрозділів (передбачає, що частка акціонерного капіталу в дочірньому підприємстві, що належить материнській

компанії в іншій країні, має становити 10 або більше відсотків). Згідно з методологією ЮНКТАД закордонні підрозділи транснаціональних корпорацій можуть бути трьох видів. Одним із них є дочірнє підприємство. Це акціонерне підприємство приймаючої країни, більш як половина акцій якого перебуває у власності іншого підприємства, що має право призначати або усувати членів адміністративних, управлінських або наглядових органів. Таким чином, дочірнє підприємство повністю контролюється материнською компанією ТНК. Асоційована компанія – це акціонерне підприємство в приймаючій країні, у якому лише від 10 до 50% акцій належить іноземному інвестору. Тож, відповідно до цього, материнська компанія тільки частково контролює діяльність асоційованої фірми у межах частки капіталу, що їй належить. А от філіал – неакціонерне підприємство, що повністю або частково перебуває у власності інвестора, при цьому може набувати різних форм.

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІ КОМПАНІЇ: П



ЗАКОНИ РІЗНІ – КОМПАНІЯ ОДНА

Правове регулювання діяльності ТНК здійснюється за трьома рівнями: внутрішнє законодавство, двосторонні угоди та багатосторонні угоди. Внутрішнє законодавство передбачає підпорядкування діяльності філіалів та дочірніх підприємств ТНК національному законодавству. В Україні відповідні норми містяться в ст. 3 Кодексу законів про працю України; Господарському кодексу України (ст. 116 «Підприємство з іноземними інвестиціями», ст. 117 «Іноземне підприємство»), Законах України «Про зовнішньо-економічну діяльність», «Про захист іноземних інвестицій», «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження» та інших, а також у багатьох підзаконних актах, таких як Інструкція про порядок реєстрації представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності в Україні тощо.

Проте одностороннє регулювання діяльності ТНК має чимало недоліків, оскільки завдяки своїй організаційній структурі ці компанії здатні уникати контролю з боку однієї держави. Крім того, підрозділи ТНК реалізу-

ють політику головного підприємства, тому необхідно враховувати вплив, який здійснює законодавство країни їх базування. Часто країни-експортери капіталу намагаються поширити внутрішнє законодавство на підрозділи національної компанії, що розташовані за кордоном. Рекомендації Організації Об'єднаних Націй щодо ТНК виходять з того, що як тільки філія багатонаціональної ком-

містяться майже однаково за змістом норми, хоча вони і не є ідентичними. Україна уклала понад 50 угод про сприяння та взаємний захист інвестицій, які гарантують сприятливі, стабільні й прозорі умови для інвесторів іншої країни.

Зокрема, Угода про партнерство та співробітництво між європейськими співтовариствами і Україною від 14 червня 1994 року містить поло-

ті, що діяли на день підписання Угоди, то такі закони чи правила не застосовуються упродовж трьох років після набуття їх чинності до дочірніх компаній і філіалів, які були створені в Україні на момент набуття чинності відповідних актів.

Третім рівнем регулювання діяльності ТНК є міжнародні багатосторонні угоди. Чимало таких угод щодо ТНК є регіональними.

ВПЛИВ ТА ЗНАЧЕННЯ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ КОМПАНІЙ

На ТНК припадає понад 70% світової торгівлі, причому 40% цієї торгівлі відбувається у середні ТНК, тобто не за ринковими цінами, а за так званими трансфертними цінами, які формуються не під тиском ринку, а з огляду на довгострокову політику материнської корпорації. Дуже великі ТНК мають бюджет, що часто перевищує бюджет деяких країн. Зі 100 найбільших економік у світі 52 – транснаціональні корпорації, решта – держави. ТНК мають великий вплив у регіонах, оскільки володіють значними коштами, можуть впливати на громадськість, часто утворюють могутнє політичне лобі. Стосовно поширення ТНК слід зазначити, що на цей час у світі налічується понад 64 тис. транснаціональних корпорацій, які мають близько 900 тис. зарубіжних філій, розташованих, у тому числі, і в країнах Співдружності. Транснаціональні корпорації відіграють важливу роль у глобалізації. Зокрема, ТНК посідають вагомє місце у світових науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробках. ТНК – це не тільки виробничі компанії, такі як, приміром, Siemens, а й транснаціональні банки, телекомунікаційні, страхові, аудиторські компанії, інвестиційні й пенсійні фундації.

панії створюється в іншій країні, закони країни базування припиняють свою дію і застосовуються закони приймаючої країни.

Другий рівень регулювання становлять двосторонні інвестиційні та інші угоди, що укладаються між зацікавленими державами. Такі угоди мають тенденцію до уніфікації, в них часто

ження, які встановлюють гарантії діяльності підрозділів національних компаній на території договірних сторін. Зокрема, передбачається, якщо нові закони чи правила, які запроваджуються в Україні, значно обмежують умови для заснування компаній співтовариства на її території і функціонування їх дочірніх компаній і філій, заснованих в Україні, ніж

Корпорація створюється добровільно як на основі міжурядових угод, так і іншим, не забороненим законодавством сторін способом. Порядок реєстрації корпорації визначається законодавством держави – місця її реєстрації. Відповідно до зобов'язання корпорації та/чи головного підприємства (центральної компанії), що виникли внаслідок участі



ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ І КОЛЕКТИВНІ ДОГОВОРИ

в діяльності корпорації, учасники несуть відповідальність згідно із законодавством сторін, юридичні особи яких входять до корпорації. Оподаткування таких юридичних осіб здійснюється за їх місцезнаходженням відповідно до законодавства держави – місця перебування.

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ У ТНК

Розроблення міжнародних документів, що регулюють соціальний діалог у ТНК, відбувалося за двома етапами: перші документи прийняті в період розвитку системи ТНК і регіональних міждержавних структур у 70-ті роки минулого століття, після того були доповнені й конкретизовані. Основні з них:

- Глобальний договір ООН (1999 рік) – містить 10 принципів стосовно прав людини, трудових відносин, охорони довкілля і боротьби з корупцією та базується на загальній декларації прав людини;

Близько

50%

світового промислового виробництва

забезпечують ТНК.

декларації Міжнародної організації праці про основоположні принципи і права на виробництві; декларації Ріо-де-Жанейро з навколишнього середовища і розвитку; конвенції ООН проти корупції. Нині Глобальний договір підписали більшість ТНК, зокрема і низка російських компаній.

- Тристороння декларація принципів, яка містить положення стосовно багатонаціональних корпорацій і соціальної політики (1977 рік). Схвалена Міжнародною організацією праці.

- Принципи Організації економічного співробітництва і розвитку, які стосуються ТНК (1976 рік, нова редакція прийнята 2000 року). Вони зобов'язують уряди країн, які підписали цей документ, і країн, які згодом до нього приєдналися, дотримуватися основних стандартів МОП і рекомендацій у кожній з таких країн заснувати національний контактний



пункт для розгляду конкретних питань взаємовідносин ТНК із профспілками, а також і налагодити співпрацю між профорганізаціями різних підприємств цієї ТНК.

МІЖНАРОДНІ КОЛЕКТИВНІ ДОГОВОРИ

Укладення договорів і угод, які охоплюють працівників транснаціональних корпорацій, має дуже важливе значення, оскільки при цьому фіксуються умови праці як на материнських підприємствах, так і у їхніх філіях. Окрім того, до позитивних моментів міжнародного колективного регулювання слід віднести можливість протидіяти намірам керівництва ТНК використовувати виключно у своїх

інтересах міжнародну диференціацію зарплати, умови праці, конкуренцію між працівниками різних країн, а також більшість можливостей капіталу, ніж працівників.

Укладення міжнародних колективних договорів пов'язане з певними труднощами. Методику укладення такого договору поки що не розроблено і не зрозуміла правова сила такого договору. Слід зазначити: якщо сторона роботодавців виступає як єдина централізована організація, то профспілка – розрізнена й об'єднана в межах конкретної країни, що ускладнює створен-

ня єдиного колективно-договірного представництва. Проблемою є також суттєва диференціація заробітної плати працівників головних підприємств, які працюють, як правило, у розвинених країнах, та працівників філіалів, які перебувають у країнах, що розвиваються. Їхня праця оплачується значно нижче, ніж працівників головного підприємства ТНК. Адже причина не в тому, що їхня праця є менш продуктивною, а в тому, що керівництво ТНК використовує ситуацію на світовому ринку праці і в кожній країні окремо у власних інтересах.

Дуже часто діяльність ТНК об'єктивно порушує систему, яка склалася в країні раніше і включає національні колективні, галузеві, регіональні уго-

ди й колективні договори на підприємствах. Тож профспілкам доводиться шукати нові форми відносин з міжнародними корпоративними роботодавцями на всіх рівнях. Саме тому ТНК – складний, хоч і дуже важливий, партнер, з яким доводиться вести соціальний діалог.

До 90-х років склалися дві протилежні форми відносин профспілок із ТНК. Перша форма ґрунтується на прагненні взагалі не допустити діяльності профспілок на своїх підприємствах. Друга форма (трапляється не так часто) полягає в тому, що профспілку розглядають як серйозного партнера, який має авторитет серед працівників, з яким ведуться переговори та укладаються взаємоприйнятні угоди.

“

Нині проблема міжнародного регулювання діяльності ТНК не вирішена, оскільки не прийнято універсальних законодавчих актів і не створено механізмів їх реалізації, а діючі нормативні акти мають лише рекомендаційний характер. Ця проблема вимагає копіткої роботи – як теоретичної, так і практичної.

МОВОЮ ЦИФР

Наприкінці 2010 року в світі укладено близько 60 міжнародних рамкових угод. Серед тих, на кого припадає їх найбільша кількість, Міжнародна федерація металістів – 16, Єдина профспілкова мережа – 15, Міжнародна федерація профспілок працівників хімічної, гірничої промисловості та енергетики – 13, Інтернаціонал працівників будівництва і лісових галузей – 12. Далі йде Міжнародний союз харчовиків – 5, міжнародні федерації текстильників, журналістів і працівників громадського обслуговування – по одній угоді кожна. Більшість міжнародних рамкових угод укладено з ТНК, що мають штаб-квартири в європейських країнах.

«МІНУСИ» РОБОТИ ТАКИХ КОРПОРАЦІЙ



Разом із тим часто на підприємствах ТНК виникають проблеми в соціально-трудових відносинах і з'являються елементи напруженості. Так, децю послаблюється вплив профспілок, колективно-договірне регулювання трудових відносин і страйковий рух можуть не мати великого ефекту, тому що ТНК не знають тиску клієнтів щодо виконання умов поставок через незначні обсяги загальних світових продажів, прибутку і руху готівки, яка припадає на конкретну країну. На багатьох підприємствах встановлюється подов-

жений робочий день, спостерігаються незаконні звільнення, працівникам не надаються оплачувані відпустки, не виплачується допомога з тимчасової непрацездатності, порушуються норми охорони і безпеки праці. Керівництво ТНК може не зважати на вимоги працівників щодо поліпшення умов праці, оскільки має змогу переміщувати виробництво в іншу країну. Виникають також певні труднощі з укладанням колективних угод, оскільки ті, хто їх укладає, перебувають на значній відстані від тих, хто приймає рішення.

ДОВІДКА

Секретаріат ЮНКТАД виконує в Організації Об'єднаних Націй функції підрозділу, який відповідає за координацію усіх питань, що стосуються прямих іноземних інвестицій і транснаціональних корпорацій. Раніше виконавча програма щодо транснаціональних корпорацій укладалася на відповідний центр ООН (1975–1992 роки) та відділ ТНК управління департаменту ООН із питань економічного й соціального розвитку (1992–1993 роки). У 1993 році програму передали у відання Конференції ООН з торгівлі та розвитку. ЮНКТАД має на меті глибоке вивчення природи транснаціональних корпорацій і їх внеску в розвиток світової економіки, а також створення сприятливих умов для міжнародних інвестицій та розвитку підприємства. Для цього організуються дискусії на міждержавному рівні, надається технічна допомога, проводяться семінари, робочі наради та конференції.



СТАЄМО НА ОБЛІК

ЗА МІСЦЕМ РЕЄСТРАЦІЇ



Після закінчення вишу обставини склалися так, що я переїхала жити до Одеси, а прописана – в Миронівці. Як мені стати на облік у центр зайнятості? В Миронівці – немає сенсу, адже живу я в Одесі.

Ніна КРИСЮК,
м. Одеса

Відповідно до Порядку реєстрації, перереєстрації громадян, які шукають роботу, і безробітних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2007 року, реєстрація та облік громадян, які звертаються з питань працевлаштування, проводиться Державною службою зайнятості за місцем їхнього проживання (реєстрації) за умови пред'явлення паспорта і трудової книжки, а в разі потреби – військового

квитка, диплома або іншого документа про освіту. Отже, зареєструватися та дістати статус безробітного, у разі відсутності відповідної роботи, Ви можете лише за місцем реєстрації у м. Миронівці. При зверненні до Одеського міського центру зайнятості спеціалісти надаватимуть Вам консультаційні послуги щодо сприяння у працевлаштуванні відповідно до чинного законодавства.

ПРАЦЕВЛАШТОВУЄМОСЯ

ПЕРШЕ РОБОЧЕ МІСЦЕ



Я закінчив 9 класів і хочу працювати, аби заробити собі на навчання у коледжі. Чи можу я стати на облік до Державної служби зайнятості, маючи базову середню освіту і без трудової книжки?

Микола ЛАРІН,
м. Бориспіль

До Державної служби зайнятості з питань працевлаштування можуть звертатися всі незайняті громадяни, які бажають працювати. Реєстрація та облік таких громадян проводиться Державною службою зайнятості за місцем їхнього проживання (реєстрації) за умови пред'явлення паспорта, ідентифікаційного коду, диплома або іншого документа про освіту.

жовною службою зайнятості за місцем їхнього проживання (реєстрації) за умови пред'явлення паспорта, ідентифікаційного коду, диплома або іншого документа про освіту.

ОБЕРЕЖНО!

ВІДОМОСТІ НАДАЄМО ОСОБИСТО



В Інтернеті я знайшла вакансію на працевлаштування і надіслала своє резюме. Отримала позитивну відповідь, але майбутні роботодавці просять мене вислати особисте фото та копії паспорта. Чи варто надіслати їм усе це, чи, можливо, тут прихована якась афера?

Василина ІЩЕНКО,
м. Івано-Франківськ

Відповідно до ст. 24 Кодексу законів про працю України при укладенні трудового договору громадянин зобов'язаний надати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, трудову книжку, а у випадках, передбачених законодавством, також документи про освіту (спеціальність, кваліфікацію), про стан здоров'я та ін. При укладенні трудового договору забороняється ви-

магати від осіб, що приймаються на роботу, відомості про їх партійну і національну належність, походження, прописку та документи, надання яких не передбачене законодавством (ст. 25 КЗпП України). Таким чином, при влаштуванні на роботу чинним законодавством не передбачене надіслання фотокопій паспорта чи особистих фотографій.

БІЗНЕС-ІДЕЯ



Я відпрацював 24 роки в медицині, у зв'язку зі скороченням мене було звільнено з роботи. Хочу відкрити власну справу. Чув, що центр зайнятості надає грошову допомогу на створення підприємства. Що для цього потрібно?

Андрій РОГАЧОВ,
с/мт Гребинки



ЯК ОРГАНІЗУВАТИ ВЛАСНУ СПРАВУ?

Безробітним, яким вивипалося 18 років та які не можуть бути працевлаштовані за сприяння служби зайнятості протягом одного місяця через відсутність на ринку праці відповідної роботи, за їхнім бажанням допомога по безробіттю може бути виплачена одноразово для організації підприємницької діяльності. Одноразова виплата допомоги по безробіттю для зайняття підприємницькою діяльністю не здійснюється у разі:

– звільнення з останнього місця роботи з підстав, передбачених статтею 37; пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40; статтями 41 і 45

Кодексу законів про працю України;
– відмови безробітного від двох пропозицій відповідної роботи;
– відмови безробітного, який не має професії, спеціальності або працював на робочому місці, яке не потребує спеціальної підготовки, від навчання на курсах за фахом, що користується попитом на ринку праці;
– приховування відомостей про працевлаштування на тимчасову роботу в період одержання допомоги по безробіттю;
– порушення умов і строку реєстрації та перереєстрації як безробітного, а також недотримання рекомендацій

щодо сприяння працевлаштуванню;
– відмови від роботи за спеціальністю, професією, набутою після професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням центру зайнятості;
– припинення без поважних причин професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням центру зайнятості.
Крім того, допомога по безробіттю одноразово для зайняття підприємницькою діяльністю не виплачується безробітним:
– які не досягли 18 років;

– яким виплату допомоги по безробіттю було припинено у зв'язку зі встановленням факту призначення виплати допомоги по безробіттю на підставі документів, які містять неправдиві відомості з вини безробітного;
– із числа незастрахованих осіб, яким матеріальне забезпечення виплачується відповідно до статті 33 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»;
– які протягом останніх 24 місяців, що передували безробіттю, були зареєстровані як суб'єкти підприємницької діяльності.

ПРАЦЯ ВДОМА

РОБОТА НА ПРИСАДИБНІЙ ДІЛЯНЦІ



Проживаю в селі з чоловіком, який є користувачем земельної ділянки. Сама земельних ділянок не маю, тож чи можу я зареєструватися у центрі зайнятості?

Анастасія ПОТАПЕНКО,
с. Гоголів, Київська обл.

Реєстрація та облік громадян, які звертаються за сприянням у працевлаштуванні, проводиться Держслужбою зайнятості за місцем їх проживання за умови пред'явлення паспорта і трудової книжки, а в разі необхідності – також військового квитка, диплома чи іншого документа про освіту.

Відповідно до п. 2 Порядку реєстрації, перереєстрації та ведення обліку громадян, які шукають роботу, і безробітних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14.02.2007 № 219 (далі – Порядок), ведення особистого селянського господарства вважається основною роботою для члена такого господарства за умови, що



протягом 12 місяців, які передували дню звернення до Державної служби зайнятості, він провадив лише діяльність, пов'язану з веденням особистого селянського господарства, або одночасно працював на умовах найму чи займався видом діяльності, визначеним ч. 3 ст. 1

Закону України «Про зайнятість населення», менше 26 календарних тижнів.
Тому для вирішення питання реєстрації, а також отримання детальної інформації звертайтеся з вищевказаними документами до районного центру зайнятості.

РІВНЕНЩИНА

**МОТУЗКОВЕ
МІСТЕЧКО ДЛЯ МАЛЕЧІ**

Сотні дітей мріють побувати в Острозькому дитячому санаторно-курортному оздоровчому комплексі «Корчагінець», що на Рівненщині. Як до рідної домівки злітаються сюди на літо діти й дорослі.



У цьому році заклад відзначає свій 25-літній ювілей. Незмінний керівник табору – Іван Леонітович Дячук невтомно вдосконалює умови проживання, систему медичного обслуговування, харчування, лікування і виховання дітей. Стабільність роботи закладу забезпечують надійні досвідчені кадри – методисти й вожаки, керівники гуртків і творчих майстерень, медики й кухарі. А ще – цікавинки, винайдені для кожної зміни, щоб було чим здивувати малечу. Табір може поділитись досві-

дом у проведенні тематичних змін та міжнародних проєктів. У нинішньому сезоні для юних корчагінів відкрилось мотузкове містечко. Туристичні походи та конкурси рибалок, орієнтування на місцевості стали традицією, а освоєння повітряного простору діти розпочали лише цього літа.

УПРАВЛІННЯ З ГУМАНИТАРНИХ ПИТАНЬ ТА РОБОТИ З МОЛОДІУ ФПУ

ТЕРНОПІЛЬЩИНА



НА ВЛАСНІ ОЧІ

Оздоровча кампанія на Тернопільщині – в розпалі. Цими днями в дитячих закладах, яких в області функціонує 13, закінчується друга й почалася третя табірні зміна.

Успіхами та проблемами дитячого оздоровлення в регіоні цікавилися заступник Голови Федерації профспілок України Тетяна Гулечко та головний спеціаліст з питань культурно-масової роботи апарату ФПУ Валентина Горбинко. Вони нещодавно відвідали дитячі оздоровчі комплекси «Збруч» та «Лісовий», що функціонують у системі «Крпрофтуру», й мали можливість ознайомитися з їх матеріально-технічною базою, організацією харчування, культурно-виховної та спортивної роботи з школярами тощо. Загалом представники ФПУ дали позитивну оцінку роботі керівників цих закладів. Про належний рівень відпо-

чинку свідчить великий попит на путівки до «Збруча» та «Лісового». Діти із задоволенням проводять тут свої канікули, набираються сил для успішного навчання. До «Збруча», приміром, разом зі своїми ровесниками з області їдуть ще 130 хлопчиків і дівчаток із Києва. А в оздоровчому комплексі «Лісовий» цікаво й неповторно проводять свій час 170 вихованців навчальних закладів Тернопільщини.

**ПРЕС-СЛУЖБА
ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ
ОБЛАДИ ПРОФСПІЛОК**

ЗАПОРІЖЖЯ



**«ЗОЛОТА СЕРЕДИНА»
ДИТЯЧОГО ВІДПОЧИНКУ**

У дитячих таборах уже розпочалася третя зміна, в яку оздоровлюються майже 3 тис. дітей. Слід зазначити, що перші дві зміни оздоровлення та відпочинку пройшли на високому рівні. Так, у таборах смт Кирилівки полюбляють відпочивати діти не тільки із Запорізької, а й Дніпропетровської, Харківської, Сумської, Чернігівської та інших областей України.

За доброю традицією літо 2011 року запрошує на відпочинок та оздоровлення до дитячих таборів на узбережжі Азовського моря, а саме до смт Кирилівка, що на Запоріжжі. Для повноцінного відпочинку там створено всі належні умови. Діти проживають у кімнатах по 3–5 осіб. Харчування п'ятиразове, смачне та калорійне. Проводяться різноманітні спортивні заходи, організуються міжтабірні фестивалі, спартакиади, але найголовніше – це тепле море, чудові кліматичні умови й уважний та відповідальний персонал. Відпочинок дітей має і розвивальний ефект. Так, у кожному таборі організовано 5–6 гуртків за інтересами.

У дитячому закладі «Зміна» створено всі умови для повноцінного й безпечного відпочинку дітей. У день заїзду кожної зміни з дітьми проводяться розмови,

інструктажі щодо того, як поводитись у таборі, на що звертати увагу під час культурно-масових та інших заходів. Запроваджено новий підхід у харчуванні дітей – «шведський стіл», естафету якого підхопили табори «Чайка» ЗАТ «Мелітопольбуд» та «Лазурна Радуга». В оздоровчому таборі «Юність» Запорізької АЕС велику увагу приділяли підготовці до прийому дітей. Так, власник табору виділив для цього достатньо коштів. У ДЗОіВ «Севернін» відпочивають діти з Польщі, Львівської, Черкаської та Запорізької областей. Відповідно і робота з дітьми проводиться в атмосфері дружби, добросусідства та взаєморозуміння.

Слід зазначити, що Запорізька обласна рада профспілок та її членські організації постійно контролюють процес відпочинку й оздоровлення дітей. На оперативних нарадах

голова облпрофради Віктор Сластьон постійно акцентує увагу всіх присутніх на створенні безпечних умов відпочинку дітей, взаємодії з органами влади та місцевого самоврядування, спеціалістами санітарно-епідеміологічних служб, іншими установами.

Враховуючи, що літо вступає в свою завершальну стадію, дається взнаки втоменість вожатих і вихователів. Саме тому з ними систематично проводяться розмови, інструктажі з безпеки відпочинку дітей. І, як показує багаторічна практика, це дає позитивні результати.

Показово, що в кожному таборі є власна система підготовки педагогів-організаторів та вожатих. Це зумовлене конкуренцією за місце роботи у ДЗОіВ. Так, у таборах Якимівського району працюють більш ніж 400 вихователів і педагогів-організаторів, завдяки яким відпочинок дітей набуває зміс-

товності та різноманітності.

Велика увага приділяється медичному обслуговуванню. Як правило, в ДЗОіВ працюють досвідчені лікарі-педіатри, що мають багаторічний досвід роботи з дітьми.

У харчоблоках співробітниками кухні разом із лікарем, експедитором та іншими працівниками робиться все можливе, щоб діти отримували корисні й смачні страви.

Не можна не згадати про дотримання правил безпеки під час купання. Тих, хто не вмів плавати, тут навчають досвідчені тренери і, як правило, успіху досягають близько 50 дітей у кожному таборі.

Сподіваємося, що маленькі гості запорізьких таборів на узбережжі Азовського моря знову і знову приїжджатимуть сюди на відпочинок.

**АНАТОЛІЙ ЧЕРЕПЕХІН,
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛ.**



ДРІБНИЦЬ НЕМАЄ

...І МАЛЕНЬКА
ЧОРНА СУКНЯ

Прийом – не релакс після трудового дня, а вирішення ваших проблем в іншій обстановці. Тут немає дрібниць, включаючи й те, як слід одягтися. Якщо прийом – типу «фуршет», тоді чорний костюм для чоловіка і вечірня сукня для жінки – це і є правильне вбрання. А крім того, у гардеробі будь-якої ділової жінки має бути й так звана «маленька чорна сукня». Проте слід пам'ятати, що «міні» – це довжина до коліна, аж ніяк не вище: не можна вдягати на будь-який прийом те, що закінчується раніше, ніж починається. Недоречними вважаються і спідниці типу «стрейч». Що ближче до ночі подія, на яку вас запрошено, то меншим має бути розмір дамської сумочки. А от що ніколи не зайве, то це гарні, зі смаком підібрані аксесуари.



Проголошення тосту – той рідкісний випадок, коли можна відкрито чи дещо завуальовано продемонструвати своє ставлення до іншої людини. Якщо хочете сказати тост, віддайте перевагу короткому. Виняток становлять лише деякі – алегоричні, сповнені життєвих істин, не нудні, а з гумором, які вміють розвеселити присутніх. Гідна поведінка, інтуїція й гарне вбрання сприятимуть розв'язанню вашої проблеми.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ?

БУТИ ПРИСТОЙНИМ? ЛЕГКО!



Правила гарного тону, тобто прагнення поводитися пристойно, існували вже у найдавніші часи. Приміром, у Гомеровій «Одісеї», єгипетських та римських рукописів зазначаються правила поведінки. Взаємини між чоловіками і жінками, начальниками і підлеглими, засоби спілкування, приймання чужоземних гостей – усе було суворо регламентовано. Порушення цих правил загрожувало виключенням людини із соціальної групи. Найперше зведення правил гарного поведіння – дипломатичний етикет. Уже древні греки надавали неабиякого значення міждержавним відносинам і створили доволі складний ланцюг необхідних ритуалів. Згодом виник придворний етикет, і кожна владна династия

створювала певний урочистий церемоніал. До речі, саме на підставі придворного етикету, але, так би мовити, адаптованого, спрощеного формується етикет суспільний. Загалом його пріоритетна мета – зробити життя і спілкування людей максимально приємним, безпечним, допомогти обійти гострі кути, уникнути ненавмисних образ, застерегти від випадкових претензій і навіть біди. З іншого боку, певні вимоги етикету не є абсолютними, необхідність дотримуватися їх залежить від обставин, місця, часу. Те, що є неприпустимим за одних обставин, може бути цілком прийнятним за інших. Найкращий приклад – поєва в купальнику. На пляжі – будь ласка. В іншій обстановці – самі розумієте...

ЕТИКЕТ

Саме такий вислів прикрашає фронтон Оксфордського університету. Із погляду людини з гарними манерами, чимало наших співвітчизників, навіть високопоставлених, поведуться, немов печерні люди, бо не лише не мають поняття й уявлення, що то за манери, а й відверто уникають відповідного навчання. Більше того, гадають, що правила етикету обмежують та пригнічують вільний самовияв, ускладнюють спілкування. Але без правил немає нормального життя. І пристойність – це теж правило, тим більше, що саме етикет надає можливість вільно поводитись, уникаючи незручностей, а то й ганьби.



МАНЕРИ РОБЛЯТЬ ЛЮДИНУ

Неоціненними знаннями в галузі етикету володіє радник із протоколу Галина Науменко. Журналісти не дають їй спокую, повсякчас просять про хоча б коротеньке інтерв'ю. Міністри й президенти завжди були її слухняними учнями. Серед тих, із ким спілкувалася Галина Науменко, – найвідоміші люди планети. Королева Швеції Сильвія піднесла їй золоту брошку, що надає право відвідувати королівський палац. А Індіра Ганді свого часу зняла з руки й подарувала чудовий перстень...

Весь величезний багаж знань Галини Олександрівни стосовно етикету у розділила б на дві, так би мовити, категорії: те, що ми знали, але не вміли цим користуватися, і те, чого ми взагалі не знали.

ДРЕС-КОД

Це «друге» стосується радше саме протоколу, тобто дрес-коду або специфічного варіанта костюма, нюансів поведіння, аж до міміки й жестів, високих офіційних осіб. Надто коли зустрічаються керівники різних країн. Приміром, відсутність краватки в президента чи міністра означає його наміри зустрітись з колегою неофіційно, по-дружньому відкрито, його налаштованість на відверту й ширшу бесіду. Якщо ж офіційна особа при краватці, в строгому костюмі, застібнутому на всі ґудзики, – отже, діалог буде так само офіційний, суто діловий, не обов'язково приязний, із цілком «дипломатичними» усмішками.

Галина Науменко розповідала й такий цікавий сюжет. Свого часу, ще за існування СРСР, до Михайла Горбачова приїздила з візитом, як писали тоді, великий прем'єр-міністр Великобританії і велика жінка Маргарет Тетчер. Її на той період щось не влаштувало в політиці Горбачова, хоча відомо, що було по-людськи Тетчер йому симпатизувала. Тож вона прибула з яною усмішкою на вустах, у

чарівному, не надто офіційному костюмі – нібито як найдобріший, миролюбно налаштований друг. І лише люди втаємничені заважили на лацкані її нарядного піджака брошку з по-хижацькому зображеним орлом. Це належало «прочитати» так: поки що я в доброму гуморі, але пильнуйте, можу чинити й по-іншому. Ті, кому слід було це зрозуміти, – зрозуміли. До слова, у 80-ті роки неодноразово звучала така фраза: «Велика Британія має два скарби, один з яких нафта, а другий – Маргарет Тетчер». Загалом прецікавий багаторічний досвід і спостереження Галини Науменко як фахівця-протоколіста заслуговують на окрему статтю, і такий матеріал є в нашому розпорядженні. Але час, мабуть, спуститися, як-то кажуть, з небес на землю й згадати деякі застереження етикету на повсякдень, про що вона теж неодноразово казала в своїх інтерв'ю.

Адже справедливо помічено, що не гроші розділяють суспільство на «білу» й «чорну» кістку – етикет усе розставляє по місцях. Так, є в нас багаті люди, є гроші, але велими бракує добрих манер, шляхетної стриманості, шарму. Порушується все, починаючи з невміння «тримати стрижень», контролювати емоції, які не мають відволікати, а тим більше втомлювати співрозмовника.

ІМ'Я СПІВРОЗ-
МОВНИКА

Для людини багато важить власне ім'я. Якщо хтось є для вас важливим і ви хотіли б зберегти з цією людиною дружні, довірчі стосунки, добре запам'ятайте її ім'я та по батькові. Коли вас називають чужим іменем або з кимось плутають – це незаперечний знак того, що ви для співроз-

“

Ми часто плутаємо свободу зі свавіллям. Культура, як і свобода, – це завжди самообмеження.

Галина Науменко

мовника нецікаві й не відіграє важливої ролі в його справах. Таким прийомом, до речі, свідомо користуються бізнесмени, коли хочуть, аби партнер (дійсний чи потенційний) почувався невпевнено. Ще далі можна піти під час спільної трапези, де вона не відбувалася б. Приміром, суперника в бізнесі можна доволі легко «розхитати», подавши всього навсього... коропа в сметані. Та не варто забувати, що етикет – пластичний, він покликаний служити людині, а не навпаки. Ніколи й нікого не соромно запитати. Замість вкритися холодним потом і цепеніти, не знаючи, якою виделкою користуватися, з якого келиха пити, краще стиха поцікавитися у офіціанта, придивитися до дій сусіда.

(Далі буде)

ЧОТИРИ ВИДЕЛКИ – ШІСТНАДЦЯТЬ «ПРОКОЛІВ»?

І все ж таки, що робити, якщо виделок чи ложок – чотири? Якими починати їсти? Галина Науменко дотепно зауважує: «Як курка гребе до себе, так і користуватися приборами слід, поволи просуваючись до тарілки – до себе. Отже, починати треба із зовнішніх – тих, що далі від тарілки. А трапився мимовільний конфуз – не афішувати, не робити драми! Помилка – це краще, ніж скута жахом людина. Згадаймо Чехова: плями на скатертині ніхто не має помітити. До ресторану, в компанію ви приходите, аби розважитися, відпочити. Будьте природними, розкутими, лишайтесь собою й нікого з себе не вдавайте. Але тримайтеся у межах пристойності. Адже етикет – це місцево уникати гострих ситуацій або виходити з них переможцем, приваблювати потрібних людей і красиво позбуватися непотрібних».

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН,
«ПВ»

ШАХИ

ТРЕТІ У СВІТІ...

На чемпіонаті світу з шахів, що проходив у китайському місті Нінбо, збірна України у складі Василя Іванчука, Олександра Моїсеєнка, Захара Єфименка, Павла Ельянова та Олександра Арещенка здобула бронзові нагороди.



В останньому турі українці зустрілися з вірменськими шахістами, які за крок до фінішу очолювали турнірну таблицю змагань. У двобой двох фаворитів чемпіонату було зафіксовано нічию, тож

збірна Вірменії, набравши у підсумку 14 очок, стала переможницею. Українці з 12 заліковими балами фінішували третіми, пропустивши поперед себе господарів турніру, у доробку яких – 13 очок.

ОЛІМПІЗМ

...І ТРЕТІ - В ЄВРОПІ



У турецькому Трабзоні фінішував XI літній Європейський юнацький олімпійський фестиваль, де юні атлети з 49 країн Європи змагалися у 9 видах спорту. В підсумковому заліку Україна виборола третє загальнокомандне місце.

53 олімпійці представляли Україну в легкій атлетичці, плаванні, дзюдо, спортивній гімнастиці, тенісі та велоспорті. У підсумку наші спортсмени вибороли 15 медалей: 8 золотих, 4 срібні та 3 бронзові. Чемпіонами змагань стали Богдан-Іван Гордіський (біг 3000 м), Владислав Черніков (штовхання ядра), Олена Сідорська (біг 800 м), Марина Бех (стрибки в довжину), Юрій Кушнірук (метання списа), Єлизавета

Каланина (дзюдо, +70 кг), Антон Савицький (дзюдо, 90 кг), Сергій Зверев (дзюдо, +90 кг). На другому сходинку п'єдесталу пошани зійшли Владислав Черніков (метання диска), Денис Барабаш (плавання, 200 м брасом), Сергій Регеда та Альона Шамотіна (обидва – метання молота). «Бронзу» здобули Анна Красуцька (потрійний стрибок), Павло Скопенко (дзюдо, 55 кг) і Георгій Биков (стрибки з жердиною).

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА

СПАРТАКІАДА ВИЗНАЧИЛА КРАЩИХ

Обласна профспілкova організація працівників соціальної сфери активно залучає своїх співчленів до занять фізичною культурою і спортом. Тож за її ініціативи і відбулися ІV обласні спортивні ігри, в яких взяли участь 90 команд.

Визначалися кращі у восьми видах спорту: волейболі, футболі, настільному тенісі, шахах, шахах, армреслінгу, гирьовому спорті та легкоатлетичному кросі. На футбольних майданчиках відзначилися команди Довбиського психоневрологічного інтернату, Бердичівського геріатричного пансіонату й обласного центру з нарахування та здійснення соціальних виплат, які посили відповідно першу, другу та третю сходинки п'єдесталу. Призера-

ми з інших видів спортивних змагань стали представники Коростенського, Новоград-Волинського, Коростишівського, Любарського, Баранівського, Лугинського та Радомишльського райміскуправлінь. Спортивні майданчики спартакіади відвідала заступник голови Центральної ради профспілки працівників соціальної сфери України Галина Башкірева.

**ГАЛИНА МАРКОВА,
ЖИТОМИРСЬКА ОБЛ.**

ВОДНІ ПЕРЕГони

29–31 липня 2011 року вперше у нашій країні проходив Гран-прі чемпіонату світу з перегонів на моторних човнах у класі «Формула-1», який було приурочено до 20-ї річниці незалежності України. Переможцем етапу став представник команди Об'єднаних Арабських Еміратів Ахмед Аль-Хамелі.



ДЕБЮТ ВОДНОЇ Ф-1 В УКРАЇНІ

На жаль, українці брали участь у цих престижних змаганнях як безпосередні учасники. А от «вживу» подивитися, як надзвичайно потужні водні човни кидають виклик законам гравітації, на березі Київського водосховища поблизу Вишгорода зібралася десятків тисяч глядачів. І справді, коли ще

випаде нагода побачити на власні очі водні перегони королівського класу, де втілено всі досягнення водно-моторної думки: найкращі боліди, збудовані за найсучаснішими технологіями, за максимальної уваги до безпеки пілотів і глядачів?

Відзначимо, принагідно, що Київщина ґрунтовно підготувалася до проведення такого масштабного заходу: у Вишгороді повністю відремонтували дороги та набережну, до місцевої лікарні завезли нове обладнання... Можливість надати екстрену й кваліфіковану медичну допомогу – одна з головних вимог організаторів водної «Формули-1» до проведення змагань. До речі, попередньо повідомлялося, що представники оргкомітету общали у разі, якщо їм сподобаються цьогорічні перегони, за-

лишити змагання в Україні ще на 5 років.

В акваторії Київського водосховища за перемогу змагалися команди з 8 країн світу: Італії, Сполучених Штатів Америки, Об'єднаних Арабських Еміратів, Китаю, Португалії, Катару, Швеції та Росії. Від самого старту визначилася трійця головних претендентів на перемогу – поперед інших спромоглися вивратися команди з Абу-Дабі, Катару та італійська «Mad Croc F1» («Скажений крокодил»). Власне, у переліченому порядку вони й перетнули фінішну стрічку після трохи більш ніж півгодинної гонки. Головний приз змагань дістався Ахмеду Аль-Хамелі з Абу-Дабі, другим зійшов на п'єдестал пошани американець Джеймс Прайс із команди «Катар», третє місце виборов фін Семі Селіо з «Mad Croc F1».

ДОВІДКА «ПВ»

Історія проведення чемпіонату світу з водних перегонів на моторних човнах у класі «Формула-1» бере початок у 1962 році, коли Д. Шульц та А. Молінарі побудували перші спортивні катамарани. Нині у перегонах «Формули-1» на воді використовуються так звані тунельні катамарани, які здатні поєднувати високу швидкість і виняткову маневреність. Вага човна – 390 кілограмів, у тому числі двигуна – 118 кг. Довжина човна – 6 метрів, ширина – 2 метри. Човни Ф-1 обладнані двигунами Mercury Marine V6, який спалює 120 літрів пального за годину, створюючи потужність 425 к.с. при 10500 об/хв. Максимальна швидкість човна при цьому сягає понад 240 км/год.

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА

МОЛОДЬ ВИХОДИТЬ НА СТАРТ

У Закарпатському місті Мукачевому відбулися змагання III літньої галузевої спартакіади профспілки працівників текстильної та легкої промисловості. Більшість із 130 учасників змагань становила робітнича молодь, яка працює на промислових підприємствах галузі нашого краю.

Напружена боротьба тривала в кожному виді спортивної програми. У змаганнях із шахів, стрільби, дартсу, сімейних стартів перемогли спортсмени ТОВ «Мукачівська швейна фабрика»; представники ПАТ «Виноградівське ТШО «Гроно» були кращими в турнірі з шашок, легкоатлетичному кросі та гирьовому спорті;

кращі волейболісти і майстри настільного тенісу працюють у ПАТ «Мукачівська трикотажна фабрика «Мрія». Призерами в окремих видах спорту стали також збірна команда ТОВ «Новітек» і ДП «Мода-Проджест» (м. Виноградів), спортсмени Мукачівського ліцею сфери послуг. У загальнокомандному залі-



Голова профкому ТОВ «Мукачівська швейна фабрика» Світлана Софіяніч отримує перехідний кубок від Магдаліни Глушени

ку перше місце посіла команда ТОВ «Мукачівська швейна фабрика», яка отримала перехідний кубок та диплом галузевого обкому профспілки. На другому загальнокомандному місці – спортсмени ПАТ ВТШО «Гроно», на третьому – ПАТ «Мукачівська трикотажна фабрика «Мрія». Призери в загальнокомандному залі-

дуальному заліку, а також в окремих видах отримали дипломи, медалі та пам'ятні призи, які їм вручили голова галузевого обкому профспілки Магдаліна Глушеня та голова облради ФСТ «Спартак» Антон Яціна.

**СЕРГІЙ БАРАНЧИКОВ,
ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛ.,
ФОТО АВТОРА**

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАВ ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ, СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»



КОЛЮ, ЕТИЗНЯВ?
Я 50 БАКСІВ ЗАПЛАТИВ!!!

Фото Миколи Проскурки, м. Київ

У вас є комічні фотографії? Вигадайте до них цікаві коментарі та надішліть на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або profvisti@ukr.net. Найкраще фото буде розміщене у наступному номері газети.

СКАНВОРД

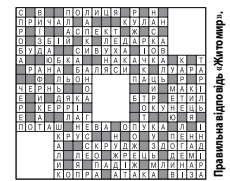
ВПИШІТЬ СЛОВО

Grid for the word search puzzle.

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте сканворд по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або надішліть відповідь електронною поштою: profvisti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна безкоштовна передплата на газету «Профспілкові вісті».

Вітаємо Мирона Кулинич з м. Тернополя, який правильно розгадав сканворд у № 30.

Відповіді на сканворд, надруковані у № 30



Правильна відповідь – «Житогир».

Large crossword puzzle grid with various words and clues. Includes a picture of a stork and a mug.

ГОРОСКОП

8-14 СЕРПНЯ

- ОВЕН (21.03-20.04) Дуже конфліктний і напружений тиждень. Емоції зашкалюватимуть, що може призвести до сутичок з оточуючими.
ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05) Слід заздалегідь запитися терпінням і приготуватися до форс-мажорів. Долаючи труднощі, ви відкриєте в собі нові таланти й додаткові ресурси, про які навіть не здогадувалися.
БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06) Складний в емоційному й моральному плані тиждень. Зібравши всі свої сили, вирішите поточні проблеми.
РАК (22.06-23.07) Виявляйте ініціативу в роботі і не будьте зарозумілими з колегами.
ЛЕВ (24.07-23.08) Попри труднощі, слід намагатися утримувати емоційну рівновагу.
ДИВА (24.08-23.09) Час контролювати фінансові витрати з особливою ретельністю.

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2011 РІК
22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» - 148,44 грн.
22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» - 65,64 грн.
ПЕРЕДПЛАТА НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НИКОЛИ!

КОНКУРС

ВАШІ ЗА НАШУ ПОМИЛКУ
Після виходу в світ минулого, 30-го, номера з конкурсом «Ваші сто гривень – за нашу помилку» переможницею стала Марина Гладченко з м. Нової Каховки Херсонської обл.
За знайдену в № 30 помилку в слові «Аексенко» (правильно – «Алексенко») на стор. 5 переможниця отримує сто гривень.
Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку та надіслати відповіді електронною поштою profvisti@ukr.net або листом, обов'язково вказавши домашню адресу та поштовий індекс, на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Шота Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033. Хто зробить це правильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА МАРІАННА ЛІЦЕНКО